

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 657 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 24 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 2011

1,30 ΕΥΡΩ

Παρά τους εκβιασμούς και τα πισώπλατα μαχαιρώματα

Το κίνημα
των καταλήψεων
συνεχίζει

Νέα μέτρα

Ο εφιάλτης θα
συνεχιστεί

ΣΕΛΙΔΑ 16

«Κινεζοποίηση»
με όπλο τη
χρεοκοπία

ΣΕΛΙΔΑ 9

Τρομο-θέατρο
για τη νέα
καταιγίδα
μέτρων

ΣΕΛΙΔΑ 3

Ο Περισσός
χτυπάει
πισώπλατα το
φοιτητικό κίνημα

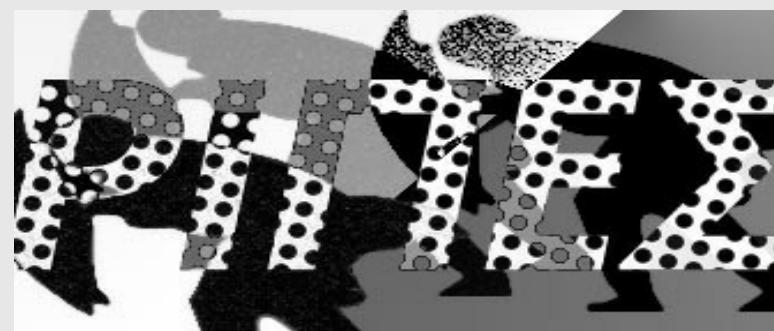
ΣΕΛΙΔΑ 11

Αλυσοδεμένοι
επ' αόριστον;

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

24/9: Ημέρα καρδιάς 24/9/1943: 150 ταγματασφαλίτες επιτίθενται στο πανεπιστήμιο Αθηνών (δύο νεκροί φοιτητές και δέκα τραυματίες) 24/9/1945: Ο Σκόμπι ανακηρύσσεται επίτιμος δημότης Αθηνών 24/9/1947: Η ηγεσία του ΚΚΕ (Ζαχάριαδης) απορρίπτει πρόταση της κυβέρνησης Σοφούλη για παράδοση πλισμού και παροχή αμνηστίας 24/9/1990: Η Ανατολική Γερμανία αποχωρεί από το Σύμφωνο της Βαρσοβίας 25/9: Ρουάντα: Ημέρα κοινοβουλίου 25/9/1972: Βόρμπες (ΔΑ και ΔΑΣ) στα διυλιστήρια της Εσσο Πάππας και στα γραφεία της ΓΣΕΕ 25/9/1974: Επανακιλοφορεί νόμιμα μετά από 27 χρόνια η εφημερίδα «Ριζοσπάστης» 26/9: Ημέρα γλωσσών, ημέρα ναυτιλίας, Υεμένη: Ημέρα επανάστασης (1962) 26/9/1944: Υπογραφή της συμφωνίας της Καζέρτα 26/9/1945: Αιματέρες συμπλοκές ΕΑΜιτών και μοναρχικών σε Αθήνα και Πειραιά 26/9/1989: Εκτέλεση Παύλου Μπακογιάννη (17N) 26/9/1992: Σύλληψη Χριστόφορου Μαρίνου και Νόντα Σκυφτούλη για απόπειρα λιοπής IX 27/9: Ημέρα τουρισμού, Χονγκ Κονγκ, Ταϊβάν: Φεστιβάλ φεγγαριού 27/9/1942: Ιδρυση του ΕΑΜ 27/9/1946: Επιστροφή Γεωργίου Β' Γλύξμπουργκ στην Ελλάδα 27/9/1977: Βόμβα στο σπίτι του χουντικού δημάρχου Καλλιθέας Θ. Καφήρη 28/9: Ημέρα Ινδιάνων Αμερικής 28/9/1820: Γέννηση Φρίντριχ Ενγκέλς 28/9/1864: Ιδρυση της πρώτης Διεθνούς 28/9/1876: Ιδρυση ελληνικού χρηματιστήριου (Κουμουνδούρος) 28/9/1989: Παραπομπή σε ειδικό δικαστήριο για το σκάνδαλο Κοσκωτά των Ανδρέα Παπανδρέου και Κουτσόγιωργα, Τσοβόλα, Ρουμελιώτη, Πέτσου 29/9: Μπρουνέι: Ημέρα συντάγματος 29/9/1948: Αντάρτες επιτίθενται στη Λάρισα, έξι νεκροί σε ανεπιτυχή απόπειρα ανατίναξης του υδραγωγείου της πόλης 29/9/1968: Νόθο δημοφήρισμα επικυρώνει το χουντικό σύντογμα (91,87% ναι και 7,76% όχι) 29/9/1971: Φυλακίση δεκαέξι μηνών στην Αμαλία Φλέμινγκ για αρωγή στην απόπειρα διαφυγής του Αλέκου Παναγούλη 29/9/1972: Κυκλοφορεί παράνομα το πρώτο φύλλο της «Πανστούδαστικής» 29/9/1990: Ο Συλιανός Παττακός αποφυλακίζεται για νοσηλεία στο σπίτι του «προς αποφυγή ανηκέστου βλάβης της υγείας του» 30/9: Ημέρα μετάφρασης, Μποτσουάνα: Εθνική γιορτή (1966) 30/9/1947: Ιδρυση Κόμινφορμ 30/9/1960: Ιδρυση ΟΟΣΑ 30/9/1966: Παραπομπή σε δίκη για την υπόθεση «Ασπίδων» των Α. Παπανδρέου, Π. Βαρδινογιάννη, Μιχ. Πακωνοταντίνου, Στ. Χούτα και 28 αξιωματικών 30/9/1983: Τριπλή βομβιστική επίθεση (ΕΛΑ) σε κτίριο του υπουργείου Βιομηχανίας, του υπουργείου Εργασίας και στα γραφεία της ΓΣΕΕ 30/9/1997: Κυκλοφορεί το βιβλίο της Δήμητρας Λιάνη-Παπανδρέου με τίτλο «10 χρόνια και 54 ημέρες», που αναφέρεται στη ζωή της με τον Ανδρέα Παπανδρέου.

● Ο αυτοκράτωρ Ευάγγελος ο Α' μας διέταξε να σκάσουμε ●●● Διότι όταν μιλάμε κάνουμε ζημιά στη χώρα ●●● Μεγάλο σπάσιμο έκανε ο Βενιζέλος στον Γιωργάκη ●●● Τον ανάγκασε να γυρίσει πίσω από το Λονδίνο, λίγο πριν πετάξει για Αμερική ●●● Τελικά, θυσιάζεται για τη χώρα ο ΓΑΠ ●●● Εκοψε μέχρι και τα συνεχή ταξίδια στο εξωτερικό ●●● Το 'λεγε και το ξανάλεγε ο γκαουλάπερ Ράιχνεμπαχ: «δεν είμαστε ελεγκτές» ●●● Και δεν ήταν καθόλου πειστικός ο αδεόφοβος ●●● Του είπαν από την κυβέρνηση ότι σ' αυτό «πονάνε» κι αυτός δεν αρνήθηκε να τους κάνει το χατίρι ●●● Ομως, όταν διαιψεύδεις συνέχεια το ίδιο πρόγμα, απλά το επιβεβαιώνεις ●●● Τι είπε πάλι ο τεράστιος Χρυσοχόιδης; ●●● Οτι τα στελέχη της τρόικας δέλουν όσο και η κυβέρνηση την επιτυχία του Μνημόνιου, γιατί απ' αυτή «κρίνεται η καριέρα τους» ●●● Η πλάκα είναι ότι κάτι τέτοια τα λέει στα σοβαρά ●●● Σαν πολύ ήσυχη δεν είναι τελευταία η ΚΟ του ΠΑΣΟΚ; ●●● Κατάλαβαν ότι με τα τσα-

λιμάκια έχουν βρεθεί ήδη στη δέση του ψευπτή βοσκού ●●● «Τα CDS δεν ήξερα καν τι ήταν, πριν αρχίσουν να παιζουν με το χρέος της χώρας. Ούτε έχω δει CDS», είπε ο Γιωργάκης στη Θεσσαλονίκη ●●● Εμείς τον πιστεύουμε. Ο Αντρίκος ασχολείται μ' αυτά τα δέματα ●●● Στην ίδια συνέντευξη, ο Γιωργάκης απέφυγε ν' απαντήσει στο ερώτημα αν διηγηθεί του ΠΑΣΟΚ στις επόμενες εκλογές ●●● Ουδείς, όμως, το έκανε δέμα, μολονότι η απόφυγή της απάντησης ήταν είδηση ●●● Δεν δέλουν να κάνουν ζημιά στον Βενιζέλο ●●● Οπως και να το κάνουμε,

ένας Γάλλος είναι πιο σικ από έναν Αμερικανό ●●● Για «ανάρμοστη σχέση» είχε μιλήσει ο Κλίντον, για «μοιραίο λάδιος» ο Στρος-Καν ●●● Πατρίς-θρησκεία-οικογένεια ο Σαμαράς στη Θεσσαλονίκη ●●● Οχι, δεν είναι μόνο η πίεση του ΛΑΟΣ ●●● Πολιτικό παιδί του Αθέρωφ είναι ο αρχηγός της ΝΔ ●●● Βαρμένος ακροδεξιός από τα (πολιτικά) γεννοφάσκια του ●●● Ο Περισσός ξανακρήνωνται πισώπλατα το φοιτητικό κίνημα, ρίχνοντας τη γραμμή για σταμάτημα των καταλήψεων και έναρξη της εξεταστικής ●●● Μεγαλύτερη βοήθεια δεν νομίζουμε

να περίμενε η Διαμαντοπούλου ●●● Περιπότα να πούμε ότι δεν πρέπει να τους περάσει ●●● Μόνο μια χιλιάδα νοματάριο μαζεύτηκαν στη συγκέντρωση των «αγανακτισμένων» έξω από τη Wall Street ●●● Κινήματα κατά παραγγελίαν δεν δημιουργούνται ●●● 13,5 εκατομμύρια Γάλλοι (ρεκόρ τηλεθέασης) στήθηκαν στις τηλεοράσεις αδημονώντας πώς ο Ντομινίκ θα περιγράψει τα ξενοποιήθημά του ●●● Κατά τα άλλα, χαρακτηρίζουμε τους Ελληνες tv victims και πολιτιστικά καδυστερημένους ●●● Εμείς, πάντως, κλείσαμε τη στήλη και νέα μέτρα ακόμα δεν είχαμε ακούσει ●●● Μόνο τρομοειδήσεις, που περιλάμβανε και τη λογική του Χότζα ●●● Λέμε πάρα πολλά, ώστε τα λίγο λιγότερα να προκαλέσουν στεναγμούς ανακούφισης ●●● Από εκεί και πέρα, αναζητείται η εργατική και λαϊκή αντίδραση ●●● Οχι με μια ακόμη 24ωρη ντουφεκιά των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ ●●● Ούτε με κομματικά αιτήματα για εκλογές ●●● Το δέμα είναι τι γίνεται πριν και μετά τις εκλογές ●●●

◆ Αν απορείτε γιατί το Mega «άλλαξε γραμμή», ψάξτε την ιστορία των αυτοκινητόδρομων. Λυτούς και δεμένους έχει βάλει ο «κύριος Γιώργος» (Μπόμπολας). Μέχρι και τον γάλλο πρωθυπουργό Φριγιόν επιστράτευσε, μέσω των γαλλικών εταιριών που συμμετέχουν στις κοινοπραξίες. Γ' αυτό δόθηκε εντολή στους Τρεμοπρετεντεράκηδες ν' αρχίσουν τα ζοριλίκια, τα οποία θα μετατραπούν και πάλι σε ύμνους προς την κυβερνητική πολιτική, μόλις ξαναπέσει παραδόκι στα έργα και η κυβέρνηση σταματήσει τα ζοριλίκια με την επαναδιαπραγμάτευση των διοδίων.

◆ Για να μην ξεχινόμαστε. Ο Λοβέρδος, ίδια κι όμοια με τον Παπακωνσταντίνου, είχε δεσμευτεί ότι θα παραιτηθεί αν μέχρι τον Απριλή-Μάιη του 2011 δεν θα είχε τεθεί σε λειτουργία η ηλεκτρονική συνταγογράφηση από τον ΟΠΑΔ. Το σύστημα μόλις που άρχισε να δουλεύει πλοτικά, αλλά ο Λοβέρδος είναι ακόμα στην κυβέρνηση και κοκορεύεται στα κανάλια (όταν του δίνουν βήμα, γιατί επεσχάτως είναι λίγο

ρηγμένος).

◆ Με τροπολογία στο νομοσχέδιο για την «κοινωνική οικονομία» η κυβέρνηση δίνει κάλυψη στις διοικήσεις των ασφαλιστικών ταμείων για να ολοκληρώσουν τη νέα ληστεία σε βάρος των αποθεματικών τους. Η τροπολογία προβλέπει ότι «οι Φορείς Κοινωνικής Ασφαλίσιας δύνανται με αποφάσεις των Διοικητικών Συμβουλίων τους να δίνουν εντολές στην ΤΤΕ για την ανταλλαγή ή την αντικατάσταση των τίτλων αυτών με άλλους τίτλους του Ελληνικού Δημοσίου, χωρίς αυτό να συνιστά κακή διαχείριση». Η Βουλή μετατρέπεται και σε δικαστική εξουσία, η οποία απαλλάσσει εκ

χαβά μας. Ε, δεν θα κάνουμε το χαβά μας. Θα κάνουμε αυτό που πρέπει για να μπει η χώρα σε τάξη! ◆ Τι είναι οι εκλογές κατά την αστική κοινωνιολογία; Η κορυφαία στηγμή της δημοκρατίας. Ο νεόκοπος στην πολιτική Ηλίας Μόσταλος, όμως, «κηπουρός» διορισθείσες σε ρόλο κυβερνητικού εκπρόσωπου, έχει την άποψη ότι οι εκλογές είναι «χαβάς!» Απολαύστε το παραλήρημά του, που αποκαλύπτει τον εκνευρισμό που επικρατεί σε μια κυβέρνηση χωρίς το παραμικρό λαϊκό έρεισμα: «Λοιπόν, πιού θα μας οδηγήσουν οι εκλογές; Τι μήνυμα στέλνουμε στη διεθνή κοινότητα; Οι κάποιοι πιθανώς να μην θέλουν την Ελλάδα μέσα στις διεθνείς διεργασίες και εμείς κάνουμε το

◆ Τι είναι οι εποχές που έχουμε να υπηρετούμε άλλο μια οικονομία που στηρίζεται στο τεράστιο κράτος. Ο μικρός ιδιωτικός τομέας δεν μπορεί να υπηρετεί άλλο το τεράστιο δημόσιο τομέα. Για τον λόγο αυτό, με ευασθθήσια αλλά και με επώδυνες αποφάσεις, είμαστε υποχρεωμένοι να δημιουργήσουμε ένα μικρότερο κράτος, ένα μικρότερο δημόσιο τομέα. Κι αυτό είναι ένα πρόβλημα το οποίο θα το δισχειριστούμε και θα το λύσουμε εμείς ως κυβέρνηση. Μιχάλης Χρυσοχοΐδης

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

B. Μινχάου (Financial Times)

Οταν η τρόικα λείπει από το σπίτι, αφήνει χωρίς δεύτερες σκέψεις το κλείδι στον υπουργό Υγείας. Γιατί, ακόμη κι όταν είναι μόνος ο Ανδρέας Λοβέρδος, δεν κάνει τίποτα περισσότερο από να απαγγέλει με καθηγητικό στόμιο την αλφαριθμητική των

Τρομο-Θέατρο για τη νέα καταιγίδα μέτρων

Το σίριαλ έπρεπε να κορυφωθεί και γ' αυτό το λόγο το νέο επεισόδιο απαιτούσε από τους πρωταγωνιστές να υπερβάλλουν εαυτούς. Να φτάσουν σε τέτοια δραματικά ύψη ώστε να αιχμαλωτίσουν τους θεατές, να τους κάνουν να παγώσουν από τρόμο στους καναπέδες τους. Ενας εκ των πρωταγωνιστών έπρεπε να υποβληθεί και σε απομική θυσία. Να ματαιώσει εν πτήσει ένα ταξίδι στη Νέα Υόρκη, που για μήνες προετοίμαζε προσεχτικά, γιατί όσο να 'ναι η Νέα Υόρκη είναι ο πιο σημαντικός προορισμός για έναν πρωθυπουργό. Ο Παπανδρέου, ως γνωστόν, έχει τάσεις φυγής. Οταν δεν ταξιδεύει στο εξωτερικό, θα τον βρεις σε κάποιο ελληνικό νησί να κάνει κανό. Εν αντιθέσει προς τον Καρομαλή, που βαριόταν να ξεκουνήσει και περνούσε τον καιρό του παρακολουθώντας ποδόσφαιρο και ταινίες από DVD και παιζόντας playstation, ο Παπανδρέου γουστάρει να αθλείται και να ταξιδεύει στο εξωτερικό, γιατί θεωρεί ότι με τις συνεχείς επαρές μπορεί να εξασφαλίσει κάποιο διεθνές πόστο, όταν η κλεψύδρα θα έχει αδειάσει και η προθεσμία που έχει ως πρωταγωνιστής στην εγχώρια πολιτική θα έχει εξαντληθεί.

Αναγκάστηκε, λοιπόν, ο Παπανδρέου να επιστρέψει πίσω από το Λονδίνο. Ήταν ένα αίτημα που το έθεσε μετ' επιτάσεως ο Βενιζέλος, όπως ο τελευταίος φρόντισε να διαρρεύσει στους δημοσιογράφους, για να δείξει προφανώς ότι ο ίδιος έχει μεγαλύτερη αίσθηση των εθνικών κινδύνων από τον Παπανδρέου που «βρίσκεται στην κομάρα του». Στην πραγματικότητα, ο Βενιζέλος έχει καλύτερη αίσθηση της γκεμπλίστικης προπαγάνδας από τον Παπανδρέου, ο οποίος επαφέται στους αμερικανούς συμβούλους του και βέβαια ο Βενιζέλος δίνει μάχη για το μέλλον του, ενώ ο Παπανδρέου είναι τελειωμένος και ξέρει πως αυτό δεν μπορεί ν' αλλάξει.

Γεγονός είναι, πάντως, ότι ο Παπανδρέου επέστρεψε, αλλά δεν εμφανίστηκε πουθενά. Ούτε δηλώσεις έκανε. Εξαφανίστηκε εντελώς από το κάδρο. Όλα τα ανέλαβε ο Βενιζέλος; δηλώσεις την Κυριακή, συνεχής βομβαρδισμός με δραματικά μηνύματα από το Γραφείο Τύπου του υπουργείου Οικονομικών: η πατρίδα κινδυνεύει, βρισκόμαστε

στα πρόθυρα της καταστροφής, σκάστε και σκύψτε το κεφάλι γιατί χανόμαστε και άλλα τέτοια δραματικά.

Στο κόλπο μπήκαν ασμένως και οι διάφοροι παράγοντες της Ευρωζώνης. Ιδιαίτερα οι Γερμανοί, με ολήγη από Γιούνκερ, Τρισέ και Ρεν. Ξέρουν πως παίζεται το πολιτικό παιχνίδι, δεν είναι απολίτικοι τεχνοκάρτες. Ξέρουν πως όταν ετοιμάζονται νέα αντεργατικά-αντιλαϊκά μέτρα πρέπει να υπάρξει μια γερή δόση τρόμου που θα καθηλώσει τον ελληνικό λαό. Ξέρουν ότι έχουν απέναντί τους μια εξαιρετικά αδύναμη κυβέρνηση, χωρίς κοινωνικά ερείσματα. Ο μόνος τρόπος να μπορέσει αυτή η κυβέρνηση να περάσει νέα μέτρα ελαχιστοποιώντας τις κοινωνικές αντιδράσεις είναι να παίξουν αυτοί το ρόλο τους «κακού», δίνοντας στην κυβέρνηση το ρόλο του «καλού» αλλά ήττημένου που αναγκαστικά πρέπει να αποδεχτεί τους όρους του νικητή.

Βεβαίως, ανεξάρτητα από το θεατρικό μέρος του πράγματος, εφαρμόστηκε για μια αικόμη φορά, με τον πιο προκλητικό τρόπο μάλιστα, το νέο δόγμα της Ευρωζώνης, αυτό που ο Σόιμπλε έχει χαρακτηρίσει ως περιορισμό της εθνικής κυριαρχίας των υπερχρημάτων χωρών. Οι υπουργοί του Eurogroup αρνήθηκαν να συζητήσουν με τον Βενιζέλο το ρυθμό εφαρμογής του Μεσοπρόθεσμου και τον παρεπεμψαν στους υπαλλήλους τους, στους τεχνοκάρτες της τρόικας. Θα μπορούσε η σκηνοθεσία να τεριλαμβάνει ως φινάλε μια πολιτική απόφαση, που θα έδινε κάποιους πόντους στην κυβέρνηση Παπανδρέου και προσωπικά στον Βενιζέλο, οι υπουργοί του Eurogroup, όμως, παρεπεμψαν τον έλληνα ομόλογό τους σε συζήτηση με την τρόικα των υπαλλήλων τους και μάλιστα με την εξευτελιστική μέθοδο της τηλεδιάσκεψης, χωρίς καν τη φυσική παρουσία τους στην Αθήνα.

Ηταν το τίμημα που έπρεπε να πληρώσει ο Βενιζέλος για να γίνει πιστευτό το σενάριο. Επρεπε να υποστεί την ξεφτίλα των μαραθώνων διαπραγματεύσεων με την τρόικα μέσω skype, για να φανεί πως τα νέα αντιλαϊκά μέτρα δεν είναι επιλογή της κυβέρνησης, αλλά της επιβλήθηκαν από την τρόικα, αφότου οι χώρες του Eurogroup αρνήθηκαν να δώσουν πολιτική λύση, συζητώντας αυτές με την κυβέρνηση.

Η τηλεδιάσκεψη, σε δύο δό-

σεις μάλιστα, έπρεπε να περιβληθεί με σαστένς, για να γίνει πιστευτός ο «εθνικός κίνδυνος». Μέρα πρώτη: η τηλεδιάσκεψη ήταν ν' αρχίσει λίγο μετά το μεσημέρι, ολλά άρχισε νωρίς το βράδυ. Θα κρατήσει μέχρι τις πρωινές ώρες και μην αναμένετε ανακοινώσεις, έγραφε στα τηλεγραφικά non paper το Γραφείο Τύπου του υπουργείου Οικονομικών. Λίγο μετά τις 9:30' το βράδυ, όμως, λευκός καπνός βγήκε από την καμινάδα του γκρίζου κτιρίου της οδού Νίκης και το Γραφείο Τύπου, σε νεότερο non paper, ανέκραξε habemus rāpam: «Εκπληξη!!! Μόλις πριν λόγο τελείωσε η τηλεδιάσκεψη... Σύντομα αναμένεται μικρή ανακοίνωση!!!»

Και πριν αικόμη το ρολό γράψει 10 το βράδυ, ώρες πριν τις... πρωινές ώρες, ανακοινώθηκε ότι «έγινε μία παραγωγική και ουσιαστική συζήτηση. Αύριο το πρωί, οι τεχνικές ομάδες που θα βρίσκονται στην Αθήνα θα επεξεργαστούν περαιτέρω ορισμένα στοιχεία και η τηλεδιάσκεψη θα επαναληφθεί αύριο την ίδια ώρα».

Τα παπαγαλάκια είχαν ήδη πάσσει δουλειά, εκτελώντας τις οδηγίες του υπουργείου: αυτά ζητάει η τρόικα, ανθίσταται ο Βενιζέλος, όμως βρίσκεται σε δύσκολη θέση. Στον αέρα η έκτη δόση. Μέχρι τα μέσα Οκτώβρη υπάρχουν λεφτά για να πληρωθούν μισθοί και συντάξεις και πάει λέγοντας.

Αυτό το προπαγανδιστικό παιχνίδι συνεχίστηκε ολόκληρη την επόμενη μέρα, προετοιμάζοντας το κλίμα για το δεύτερο μέρος της τηλεδιάσκεψης, που έγινε το βράδυ της Τρίτης. Αυτή τη φορά ο σκηνοθέτης αποφόρτισε λίγο την ένταση, καθώς έπρεπε η δράση να πάρει διαφορετική τροπή: «Υπήρξε ικανοποιητική πρόοδος», ανακοίνωσε ο Βενιζέλος, «Οι τεχνικές ομάδες συνεχίζουν την επεξεργασία των στοιχείων όχι μόνο για το κλείσιμο του Προϋπολογισμού του 2011 και την προετοιμασία του Προϋπολογισμού του 2012, αλλά και για τα έτη 2013 και 2014, δηλαδή για το σύνολο της διάρκειας του μεσοπρόθεσμου προγράμματος», συνέχισε. Στο τέλος ανακοίνωσε ότι «το σαββατοκύριακο στην Ουάσιγκτον, με την ευκαιρία της επήσιας συνόδου του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, στην οποία θα μετέχει και ο κ. Βενιζέλος, θα συνεχιστούν οι σχετικές συνομιλίες» και ότι «οι επικεφαλής της τρόικας αναμένεται να παρέλαβε την επιβλητική

θουν στην Αθήνα στις αρχές της επόμενης εβδομάδας».

Τότε γιατί αναβλήθηκε η επίσκεψη Παπανδρέου στη Νέα Υόρκη; Αφού τίποτα δεν ήταν πιεστικό, αφού όλα μπορούν να περιμένουν, αφού ο Παπανδρέου δεν ενεπλάκη καμιά στιγμή στις υποτιθέμενες σκληρές διαπραγματεύσεις, γιατί χρειάστηκε ν' αναβάλει το ταξίδι στη Νέα Υόρκη; Καθαρά, για τη θεατρικότητα του πρόγραμμας. Για να φανεί ότι δήθεν κάνουν κρίσιμες διαπραγματεύσεις, εθνικής σημασίας, ενώ στην πραγματικότητα βρίσκονταν σε πλήρη σύμπτωση με την τρόικα και συζητούσαν τη μεθόδευση και το χρονοδιγραμματων αντιλαϊκών και αντεργατικών μέτρων για τα επόμενα χρόνια.

Κι ένα αικόμη ερώτημα (καθόλου ρητορικό): πριν από μια βδομάδα, μετά την εμφάνιση του Παπανδρέου στη ΔΕΘ, την ανακοίνωση του νέου χαρατσιού στα ακίνητα και τη δέσμευση της κυβέρνησης ότι θα παίρνει συνέχεια νέα μέτρα, ώστε να πλάνει το δημοσιονομικό στόχο, αν δεν αποδώσουν τα προηγούμενα, η Μέρκελ με δημόσια δήλωσή της είχε εκφράσει την ικανοποίησή της και είχε ανακοινώσει ότι η τρόικα θα επιστρέψει στην Αθήνα. Τι μεσολάβησε και οι στράβωσαν τη στράβωση της Ελλειμματού, στην τελευταία αναθεώρηση που έγινε. Βέβαια, οι αποκαλύψεις αυτές έρχονται πολύ ετεροχρονισμένα και ως αποτέλεσμα μιας εσωτερικής σύγκρουσης ανάμεσα στον διορισμένο από τον Παπακωνσταντίνου πρόεδρο της Ελστατ και τα υπόλοιπα μέλη του ΔΣ. Μια σύγκρουση για την εξουσία.

Ανεξάρτητα από το αίτιο, όμως, σημασία έχει η ίδια η αποκαλύψη, η οποία είναι ταυτόχρονα και αποκαλύψη

μιας συνωμοσίας ανάμεσα στην κυβέρνηση και τα αστικά ΜΜΕ, τα οποία ούτε υπανιγμό δεν έκαναν με τόσο προκλητικό τρόπο αναθεωρούνταν το Ελλειμμα. Αντίθετα, καταριόνταν τα «greek statistics» και χειροκροτούσαν την κυβέρνηση και την τρόικα που έβαλαν τάξη, κάνοντας πως δεν καταλαβαίνουν ότι το Ελλειμμα αυξάνεται τεχνητά για να δικαιολογηθούν τα νέα αντιλαϊκά μέτρα.

Η κυβέρνηση έχει λερωμένη τη φωλιά της. Το γεγονός ότι έσπευσε, με καθαρά πραξικοπηματικό τρόπο, να ξωπετάξει όλα τα μέλη του ΔΣ της Ελστατ, μιας υποτιθέται ανεξάρτητης αρχής, κρατώντας μόνο τον πρόεδρο, ο οποίος κατηγορείται ότι έκανε τη μαϊμουδιά σε συνεργασία με την τρόικα και τον Παπακωνσταντίνου, δείχνει πανικό. Στην ουσία, έχουμε ένα μεγάλο πολιτικό σκάνδαλο, μόνο που τα

Mε τη φωτιά και το σδέρο προσπαθεί να παραμείνει στην εξουσία το καθεστώς Σάλεχ, πνίγοντας στο αίμα το νέο κύμα των αντικαθεστωτικών διαδηλώσεων που σαρώνει τη χώρα από τις αρχές του Σεπτεμβρή, με την υποστήριξη προφανώς του Λευκού Οίκου.

Ο νέος γύρος των διαδηλώσεων ξεκίνησε μετά την τελευταία δήλωση του δικτάτορα Αλί Σάλεχ, ο οποίος παραμένει για νοσηλεία στη Σαουδική Αραβία μετά την απόπειρα δολοφονίας εναντίον του τον περασμένο Ιούνιο, ότι θα επιστρέψει στην Υεμένη στις επόμενες βδομάδες. Στις 4 Σεπτεμβρίου, σύμφωνα με το κανάλι Al Arabiya, εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτές κατέβηκαν στους δρόμους της πρωτεύουσας Σανά και σε όλες πόλεις της χώρας απαίτωντας την παραίτηση του Αλί Σάλεχ. Από την προηγούμενη μέρα, στη Σανά είχαν αναπτυχθεί ισχυρές στρατιωτικές δυνάμεις, είχε διακοπεί το ηλεκτρικό ρεύμα και είχαν κλείσει όλα τα πρατήρια καυσίμων, σε μια προσπάθεια του καθεστώτος να παραλύσει τη ζωή στην πρωτεύουσα και να εμποδίσει τη διαδήλωση.

Στις 12 Σεπτεμβρίου, ανακοινώθηκε ότι ο Αλί Σάλεχ υπέγραψε διάταγμα με το οποίο εξουσιοδοτεί τον αντιπρόεδρο Μανσούρ αλ Χάντι να προχωρήσει σε διαπραγμάτευσης με την αντιπολίτευση και να υπογράψει συμφωνία μεταβίβασης της εξουσίας με βάση το σχέδιο του Συμβουλίου Συνεργασίας των χωρών του Κόλπου, διατηρώντας όμως το δικαίωμα να την απορρίψει, αν κρίνει ότι είναι «άδικη» ή ότι «προσβάλλει» το έργο της 33χρονης προεδρικής θητείας του. Το σχέδιο του Συμβουλίου Συνεργασίας του Κόλπου, το οποίο τροποποιήθηκε τρεις φορές για να συμφωνήσει ο Αλί Σάλεχ και στη συνέχεια αρνήθηκε να το υπογράψει την τελευταία στιγμή και τις τρεις φορές, προβλέπει την μεταβίβαση της εξουσίας από τον Αλί Σάλεχ στον αντιπρόεδρο σε 30 μέρες, το σχηματισμό μεταβατικής εθνικής κυβέρνησης υπό την προεδρία του αντιπροέδρου μέχρι τη διεξαγωγή προεδρικών και βουλευτικών εκλογών, με αντάλλαγμα την ασύλia για τον Αλί Σάλεχ και την οικογένειά του.

Αυτή τη φορά ζητά νέα διαπραγμάτευση για να πετύχει προφανώς επιπλέον παραχωρήσεις, για παράδειγμα την παραμονή του γιο του Αχμέντ στη νέα κυβέρνηση, όπως δήλωσε σαουδάραβας οιξιωματούχος στο Αλ Τζαζίρα. Οι πολιτικές δυνάμεις της αντιπολίτευσης χαρακτήρισαν την κίνηση του Αλί Σάλεχ ελιγμό για να κερδίσει χρόνο και δήλωσαν ότι αρνούνται οποιαδήποτε διαπραγμάτευση πριν από το Σάλεχ υπογράψει το σχέδιο του

■ Υεμένη

Λουτρό αίματος για να επιβιώσει το καθεστώς Σάλεχ

Συμβουλίου Συνεργασίας του Κόλπου.

Μια μέρα αργότερα, στις 13 Σεπτεμβρίου, εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτές κατέβηκαν στους δρόμους σε μεγάλες και μικρές πόλεις σ' όλη τη χώρα για να διαμαρτυρηθούν ενάντια στο διάταγμα του Σάλεχ, φωνάζοντας το σύνθημα «όχι στις διαπραγμάτευσης, όχι στους ελιγμούς, να φύγει ο πρόεδρος».

Την ίδια μέρα, στρατιωτικά αεροπλάνα επιτέθηκαν στη βόρεια περιοχή Αρχάμπη, βομβαρδίζοντας περιοχές κατοικιών, με αποτέλεσμα το θάνατο τουλάχιστον 10 πολιτών και τον τραυματισμό 17. Το καθεστώς δικαιολόγησε την επίθεση, υποστηρίζοντας ότι ένοπλοι από την περιοχή απειλούσαν κοντινές στρατιωτικές βάσεις. Ομως η πλειοψηφία των θυμάτων ήταν γυναίκες και παιδιά. Ήταν μια πρώτη γεύση του μακελειού που ακολούθησε τις επόμενες μέρες. Οι βομβαρδισμοί προκάλεσαν την οργή των ντόπιων, που απειλήσαν να ξαναρχίσουν τον πόλεμο κατά των κυβερνητικών δυνάμεων στην περιοχή γύρω από την πρωτεύουσα, όπου είχε επικρατήσει σχετική ηρεμία μετά την αναχώρηση του Αλί Σάλεχ για τη Σαουδική Αραβία.

Στις 14 Σεπτεμβρίου, στελέχη της αντιπολίτευσης κατήγγειλαν ότι η Σαουδική Αραβία έστειλε στην Υεμένη ένα κονβόι θωρακισμένων οχημάτων, τανκς και άλλο εξοπλισμό για να βοηθήσει στην καταστολή των διαδηλώσεων.

Στις 17 Σεπτεμβρίου, χιλιάδες αντικαθεστωτικοί διαδηλωτές εισέβαλαν στο πανεπιστήμιο, εμποδίζοντας την έναρξη των μαθημάτων και σχίζοντας φωτογραφίες του Αλί Σάλεχ.

Στις 18 Σεπτεμβρίου, δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές που έκινησαν από την πλατεία της Αλλαγής, όπου έχουν στηθεί σκηνές από τον περασμένο Φεβρουάριο, και κατευθύνονταν προς το κέντρο της πόλης δέχτηκαν επίθεση με σφαίρες, ρόπαλα και ασφυξιογόνα από στρατό, αστυνομία και ένοπλους με πολιτικά. Ο απολογισμός 26 νεκροί και 500 περίπου τραυματίες.

Στις 19 Σεπτεμβρίου, τουλάχιστον 32 διαδηλωτές έπεσαν νεκροί και πάνω από 100 τραυματίστηκαν στην πλατεία της Αλλαγής από τα πυρά ελεύθερων σκοπευτών. Λίγες ώρες αργότερα, χιλιάδες οργισμένοι διαδηλωτές, υποστηρι-

ζόμενοι από πρώην στρατιώτες της 1ης Θωρακισμένης Μεραρχίας, που έχει αποσκιρτήσει. Το απόγευμα της ίδιας μέρας ο αντιπρόεδρος Αλ Χάντι ανακοίνωσε ότι συμφωνήθηκε κατάπαυση του πυρός με τις δυνάμεις του στρατηγού Αλί Μόχσεν αλ Αχμαρ και του ισχυρού φύλαρχος Σαντίκ αλ Αχμαρ, αφούνται και απαιτούν την απομάκρυνση όλης της κλίκας του.

Τα θύματα των τριήμερων συγκρούσεων ανέρχονται σε τουλάχιστον 80 νεκρούς και 1.000 περίπου τραυματίες.

Ομως γ' αυτό το μακελειό ο αμερικανός και ο λοιπός δυτικοί ιμπεριαλιστές κωφεύουν. Ο Λευκός Οίκος υποστηρίζει το σχέδιο των χωρών του Κόλπου και καλεί για μια «ειρηνική και ομολή μετάβαση», στην πραγματικότητα όμως επιδιώκει τη διατήρηση του καθεστώτος, έστω και χωρίς τον Αλί Σάλεχ, γιατί θέλει να αποφύγει τους κροδασμούς, την πολιτική αστάθεια και ρευστότητα που μπορεί να προκαλέσουν η ανατροπή του καθεστώτος κάτω από την πίεση της λαϊκής εξέγερσης και η αλλαγή του πολιτικού ηγέτες και από τις δύο

Σημειώτεον ότι το 2007 η αργανική βουλή αποφάσισε να δώσει γενική αμνηστία σ' όλους αυτούς.

Σύμφωνα με τη δήλωση του εκπροσώπου των Ταλιμπάν, η επίθεση αυτοκτονίας έγινε από δύο ανώτερα στελέχη που είχαν επισκεφθεί το Ραμπανί στο σπίτι του στην αυτοκράτορα φρουρούμενη περιοχή των πρεσβειών για να του μεταφέρουν υποτίθεται σημαντικά μηνύματα της ηγεσίας τους. Πρόκειται για τους Μοχάμεντ Μασούν και τον πρώην υπουργό των Ταλιμπάν Ουαχίντ Γιαρ, οι οποίοι είχαν συναντηθεί επταετή λημμένα με το Ραμπανί ως απεσταλμένοι της ηγεσίας των Ταλιμπάν και είχαν κερδίσει την εμπιστοσύνη του ίδιου και της φρουράς του. Μόλις ο Μασούν πλησίασε για να αγκαλιάσει το Ραμπανί, ανατίναξε τα εκρηκτικά που ήταν κρυμένα στο τουρμπάν του.

Εκτός από τους δύο Ταλιμπάν και τον Ραμπανί, σκοτώθηκαν τέσσερις φρουροί και τραυματίστηκε σοβαρά ένας στενός σύμβουλος του αργανού προέδρου που επρόκειτο να παρευρεθεί στη συνάντηση.

Η εκτέλεση του Ραμπανί έγινε μόλις μια

να προστατέψει τα αμερικανικά συμφέροντα στη Σαουδική Αραβία, γιατί η Υεμένη έχει τεράστια στρατηγική σημασία καθώς συνορεύει βόρεια με τη Σαουδική Αραβία και δεσπόζει του θαλάσσιου δρόμου μέσω του οποίου μεταφέρονται 3 εκατομμύρια βαρέλια πετρέλαιο την ημέρα.

Γ' αυτό και στην πραγματικότητα στηρίζει την πολιτική της αμερικανής καταστολής της λαϊκής εξέγερσης που εφαρμόζει το καθεστώς εξαρχής. Πρώτα ο Αλί Σάλεχ και στη συνέχεια ο γιος του Αχμέντ, που ουσιαστικά τον αντικαθιστά έχοντας εγκατασταθεί στο προεδρικό μέγαρο. Ο Αχμέντ μάζι με τρεις ξαδέλφους του διοικούν τις Ειδικές Δυνάμεις και τις Μονάδες Πληροφοριών, οι οποίες δημιουργήθηκαν χρηματοδοτήθηκαν και εκπαιδεύτηκαν με την υποστήριξη των ΗΠΑ μετά την επίθεση της Αλ Κάιντα το 2000 στο USS Cole και αποτελούν κεντρικό πυλώνα της αντιτρομοκρατικής εκστρατείας στην Υεμένη. Στα πλαίσια της εκστρατείας αυτής τα αμερικανικά μη τηλεκατευθυνόμενα βομβαρδιστικά χτυπούν τακτικά «εχθρικούς» στόχους στη χώρα, ενώ τους δύο τελευταίους την προσπάθεια της Αμερικής να απομάκρυνηση στην πρωτεύουσα Ζινζιμπάρ και τη μήματά της που είχαν περάσει στον έλεγχο ισλαμιστών ανταρτών.

Στις συνθήκες αυτές, όπου παράλληλα με τη λαϊκή εξέγερση εξελίσσεται ένας σκληρός ανταγωνισμός ανάμεσα σε αστικές πολιτικές δυνάμεις για τον έλεγχο της εξουσίας, είναι δύσκολο να προβλέψει κανείς τις εξελίξεις, χωρίς να μπορεί να αποκλειστεί αικόμη και η κλιμάκωση των ένοπλων συγκρούσεων.

Η ηγεσία των Ταλιμπάν είχε καταγγείλει τη συγκρότηση του Ανώτατου Συμβουλίου Ειρήνης ως όργανο των δυνάμεων κατοχής και έχει επανειλημμένα με ανακοινώσεις της ηγεσίας των Ταλιμπάν και είχαν κερδίσει την εμπιστοσύνη του ίδιου και της φρουράς του. Μόλις ο Μασούν πλησίασε για να αγκαλιάσει το Ραμπανί, ανατίναξε τα εκρηκτικά που ήταν κρυμένα στο τουρμπά

■ **Προσφυγή Αμπάς στον ΟΗΕ για αναγνώριση <παλαιστινιακού κράτους>**

Πολύς ντόρος για το τίποτα

Είναι δυνατόν να πιστέψει κανείς στα σοβαρά, ότι οι Αμερικανοί θ' αναγνωρίσουν το «παλαιστινιακό κράτος» χωρίς την έγκριση του Ισραήλ ή ότι θ' αφήσουν να γίνει πλήρες μέλος του ΟΗΕ; Τότε γιατί τόσος ντόρος για την προσφυγή του προέδρου της Παλαιστινιακής Αρχής, Μαχμούντ Αμπάς, στον ΟΗΕ με το αίτημα της πλήρους ένταξης του «παλαιστινιακού κράτους» στον οργανισμό;

Πρόκειται για τα συνήθη πολιτικά τερτίπια, όταν κάποιος δεν θέλει να κινητοποιήσει το λαό ν' αντισταθεί, αλλά ζητιανεύει λίγη «αναγνώριση» από αυτούς που τον έχουν φτυσμένο. Ενας «πρόεδρος», του οποίου η θητεία έχει λήξει εδώ και πάνω από δυόμιση χρόνια (από το Γενάρη του 2009), ενός «κράτους» που μόνο κρατική υπόσταση δεν έχει (χωρίς σύνορα και στρατό, με διάσπαρτους εβραϊκούς εποικισμούς στο εσωτερικό του) και χωρίς δυνατότητα να προσφέρει στο λαό του ούτε την αυτοπάτη μιας «ειρηνευτικής διαδικασίας», εντελώς ανυπόληπτος, ιδιαίτερα μετά τις αποκαλύψεις από επίσημα έγγραφα που διέρρευσαν τον περασμένο Γενάρη στο Αλ Τζαζίρα και αποδεικνύουν τη δουλοπρεπή στάση του απέναντι στους Σιωνιστές και τους Αμερικανούς κατά τη διάρκεια των «ειρηνευτικών διαπραγματεύσεων», δεν είναι δυνατόν να κάνει τίποτα περισσότερο από τετοιες μπαγκοποντιές για να κερδίσει το παιχνίδι των εντυπώσεων. Κι αυτό όμως μόνο για λίγο, γιατί η σκληρή πραγματικότητα των διαφεύδει καθημερινά.

Οι Σιωνιστές δεν κάνουν βήμα πί-

σω, ούτε καν στο ζήτημα των εποικισμών, δίνοντας συνεχώς εγκρίσεις για την κατασκευή νέων κατοικιών στη Δυτική Οχθη και την Ανατολική Ιερουσαλήμ και εκπαιδεύοντας «τάγματα ασφαλείας» από εποίκους για την «ασφάλεια τους». Καμία από τις μεγάλες δυνάμεις δεν είναι διατεθειμένη να τους στριμώξει. Ούτε φυσικά οι Αμερικανοί (πάνε οι παλιές «κόντρες» Ομπόμπα-Νετανιάχου για τους εποικισμούς), ούτε η ΕΕ (με τον Γερμανό ΥΠΕΞ, Βεστερβέλε, να υποστηρίζει ότι ένα βιώσιμο παλαιστινιακό κράτος μπορεί μόνο να είναι αποτέλεσμα διαπραγματεύσεων με το Ισραήλ), ούτε ακόμα και η Ρωσία (στη συνάντηση του ρώσου ΥΠΕΞ Σεργκέι Λαβρόφ και της αμερικανίδας ομολόγου του Χλαρι Κλίντον στη Νέα Υόρκη συμφώνησαν ότι δεν υπάρχει εναλλακτική λύση από τη συνέχιση των διαπραγματεύσεων

της Παλαιστινιακής Αρχής με το Ισραήλ). Γ' αυτό το λόγο παρενέβη και ο Μπλερ, που τώρα είναι ο «ειδικός απεσταλμένος» του Κουαρτέτου για τη Μέση Ανατολή (ΗΠΑ, ΕΕ, Ρωσία, ΟΗΕ), σε μια προσπάθεια να αποτραπεί η προσφυγή του Αμπάς στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ. Ομως, ο τελευταίος εμφανίζεται «άτεγκτος», αν και γνωρίζει τη σημουρη αποτυχία του.

Μιλάμε για σίγουρη αποτυχία, γιατί, σύμφωνα με το καταστατικό του ΟΗΕ, η διαδικασία για την ένταξη ενός νέου κράτους στον οργανισμό είναι η ακόλουθη: 1. Το κράτος υποβάλλει μια αίτηση στο Γενικό Γραμματέα και μία επίσημη επιστολή που δηλώνει ότι αποδέχεται τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το καταστατικό. 2. Το Συμβούλιο Ασφαλείας εξετάζει την αίτηση. Κάθε σύσταση για ένταξη θα πρέ-

πει να λάβει θετική ψήφο από τα 9 εκ των 15 κρατών του Συμβουλίου, με την προϋπόθεση ότι κανένα από τα πέντε μόνιμα μέλη (Κίνα, Γαλλία, Ρωσική Ομοσπονδία, Μεγάλη Βρετανία και ΗΠΑ) δεν έχει θέσει βέτο στην απόφαση. 3. Αν το Συμβούλιο Ασφαλείας προτείνει την ένταξη, η πρόταση παρουσιάζεται στη Γενική Συνέλευση για εξέταση. Για την ένταξη ενός νέου κράτους είναι απαραίτητη πλειοψηφία 2/3. 4. Η ένταξη τίθεται σε ισχύ από την ημέρα που ψηφίζεται (βλ. [http://www.un.org/en/members/abot.shtml](http://www.un.org/en/members/about.shtml)).

Επομένως, με δεδομένο το αμερικανικό βέτο, από ποιον θα παρουσιαστεί η πρόταση στη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ; Το μόνο που θα μπορούσε να γίνει είναι να συζητηθεί η «αναβάθμιση» της θέσης της Παλαιστινιακής Αρχής στον ΟΗΕ,

από «οντότητα» (που είναι σήμερα σε «κράτος μη μέλος» (όπως είναι το Βατικανό), πράγμα του χρειάζεται απλή πλειοψηφία (κι όχι τα 2/3). Στην ουσία, καμία διαφορά δεν θα υπάρχει παρά μόνο σε καθαρά «συμβολικό» επίπεδο σε περίπτωση που η ΓΣ του ΟΗΕ παραδεχτεί ότι η Παλαιστίνη είναι «κράτος» κι όχι «οντότητα!» Χέστηκε η φοράδα στ' αλώνι, μετά συγχωρίσεως...

Από το 1988 που ο Αραφάτ ανακοίνωσε την «ανεξαρτησία» της Παλαιστίνης, περισσότερα από 114 κράτη την έχουν «αναγνωρίσει» και η Π.Α. διαθέτει γραφεία σε πάνω από 70 χώρες, έχει διαρκή πρόσκληση για συμμετοχή ως παραπτηρής στις συνεδριάσεις και τις εργασίες της Γενικής Συνέλευσης και διαθέτει μόνιμα γραφεία στα κεντρικά γραφεία του ΟΗΕ. Και τι μ' αυτό; Ποιος εμπόδισε τη σιωνιστική καταστολή της δεύτερης Ιντιφάντα, τις σφαγές στη Δυτική Οχθη, τον αποκλεισμό και στη συνέχεια τον βομβαρδισμό της Γάζας, την εξάπλωση των εβραϊκών εποικισμών; Κανείς. Ο μόνος αντίπαλος που έχουν οι Σιωνιστές εξακολουθεί να παραμείνει η παλαιστινιακή αντίσταση και η διεθνής αλληλεγγύη.

ΥΓ: Ο αρχιμπάτσος της Παλαιστινιακής Αρχής, Αντάν Άλ Νταμίρι, προειδοποίησε ότι οι δυνάμεις του είναι έτοιμες να εμποδίσουν οποιονδήποτε περάσει τις περιοχές υπό τον έλεγχό του για να δημιουργήσει ένταση με τους Σιωνιστές. Παραπονέθηκε μάλιστα ότι οι τελευταίοι δεν συνεργάζονται μαζί του «για την ασφάλεια». Τέτοια ξεφτίλα δηλαδή!

■ Λιβύη

Εθνοκάθαρος και εγκλήματα πολέμου από τους αντικαθεστωτικούς και το ΝΑΤΟ

Διαστάσεις εθνοκάθαρσης έχουν πάρει τα ρατσιστικά πογκρόμ των αντικαθεστωτικών εναντίον των μαύρων μεταναστών εργατών στη Λιβύη. Σύμφωνα με άρθρο της αμερικανικής Mc Clatchy Newspapers (13/9/11), η πόλη Ταούσιργκα, με 10 χιλιάδες μαύροι κυρίως πληθυσμό, εκκενώθηκε, οι κάτοικοι της μεταφέρθηκαν σε στρατόπεδα στην Τρίπολη και κηρύχτηκε «κλειστή στρατιωτική περιοχή». Οι άνθρωποι αυτοί πλήρωσαν το γεγονός ότι η πόλη χρησιμοποιήθηκε από το στρατό του Καντάφι προκειμένου να πλήξει με βολές πυροβολικού τη Μισράτα, η οποία βρίσκεται 25 μίλια βορειότερα. Δημοσιογραφική έρευνα της προαναφερόμε-

νης εφημερίδας κατάφερε να βρει τα στρατόπεδα όπου μεταφέρθηκαν οι κάτοικοι της Ταούσιργκα, αλλά χωρίς αυτούς. Ουσιαστικά η τύχη τους αγνοείται.

Οι αντικαθεστωτικοί κάνουν επιδρομές καθημερινά σε συνοικίες της πρωτεύουσας και άλλων μεγάλων πόλεων συλλαμβάνοντας ανθρώπους, με μοναδικό κριτήριο το χρώμα του δέρματος τους. Οι φυλακές που είχαν ξεκινήσει ήδη από την έναρξη του πολέμου

πριν τον πολέμο υπολογίζονταν μεταξύ 1,5 και 2,5 εκατομμύρια, με την έναρξη του πολέμου μόλις 600 χιλιάδες μπόρεσαν να διαφύγουν σε γειτονικές χώρες. Οι μετανάστες προέρχονται κυρίως από χώρες της Υποσαχάριας Αφρικής, ενώ πληθαίνουν οι φωνές μέσα στους αντικαθεστωτικούς για «κάθαρση της χώρας από μαύρους», οι οποίες είχαν ξεκινήσει ήδη από την έναρξη του πολέμου.

Σε νεκροταφεία υποστηρικτών του Καντάφι βρίσκονται εκατοντάδες πτερυγές από την Μισράτα, η οποία στην πόλη είχε θεωρούνται ότι βοήθησαν άμεσα ή έμεσα στον Καντάφι. Οποιος μπαίνει στην πόλη ελέγχεται πρώτα αν το όνομα του βρίσκεται σ' αυτές. Η Μισράτα πριν τον

παράλληλα γίνονται συνέχεια επιθέσεις των αντικαθεστωτικών ειδικά από την Μισράτα εναντίον στρατοπέδων προσφύγων.

Σύμφωνα με την Wall Street Journal, στη Μισράτα απαγορεύεται σε όσους έργυγαν κατά τη διάρκεια της πολιορκίας από τον κανταφικό στρατό να επιστρέψουν. Δηλώσεις αντικαθεστωτικών αναφέρουν ότι οι πρόσφυγες δεν είναι ευπρόσδεκτοι, ενώ τα σπίτια τους έχουν κατασχεθεί. Οι αντικαθεστωτικοί έχουν καταρτίσει λίστες με πολίτες που θεωρούνται ότι βοήθησαν άμεσα ή έμεσα στον Καντάφι. Οποιος μπαίνει στην πόλη ελέγχεται πρώτα αν το όνομα του βρίσκεται σ' αυτές. Η Μισράτα πριν τον

πολέμο ήταν βιομηχανικό κέντρο με μεγάλες συνοικίες μαύρων εργατών, οι οποίες πιο έχουν ερημώσει λόγω των πογκρόμ.

Στο μεταξύ, οι συγκρούσεις συνεχίζονται στις πόλεις Μπάνι Ουαλίντ και Σύρτη. Οι αντικαθεστωτικοί έχουν υποστεί μεγάλες απώλειες και χωρίς τους βομβαρδισμούς του ΝΑΤΟ, όπως έγινε στην μάχη της Σαμπτχά, η κατόληψη της οποίας προκαλείται από την πρόσφατη επιστρέψη των αντικαθεστωτικών στην πόλη. Οι πόλεις έχουν αποκλειστεί και οι ανεφοδιασμός των αμάχων σε τρόφιμα και νερό έχει πτολοκαριστεί.

Στο πολιτικό επίπεδο η διαδικασία σχηματισμού προσωρινής κυβέρνηση

Με δόσεις για πάντα

Ο βασιλιάς του Πόντου Μιθριδάτης ΣΤ' ο Ευπάτωρ, φοβούμενος μην τον δηλητηριάσουν, χορηγούσε στον εαυτό του δηλητήριο σε δόσεις για ν' αποκτήσει ανοσία. Εκτότε, ο μιθριδατισμός κατέστη πολιτική τακτική.

Αυτή την πολιτική τακτική εφαρμόζει εδώ και δύο περίπου χρόνια η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, η οποία διαχειρίζεται –σε συνεργασία με την τρόικα του διεθνούς χρηματιστικού κεφάλαιου– την ιστορικών διαστάσεων επιχείρηση «κινεζοποίησης» της ελληνικής εργατικής τάξης.

Τα μέτρα ανακοινώνονται σε δόσεις. Στην αρχή οι δόσεις πήταν πιο αραιές. Ομως, από το εξάμηνο περάσαμε στο τρίμηνο, από το τρίμηνο στο μήνα και τώρα πια στην εβδομάδα. Εκτιμούν ότι το πειραματόζωο έχει αρχίσει να συνηθίζει, οπότε οι δόσεις γίνονται πλέον πιο μεγάλες και πιο σύντομες.

Ακόμη και σε επίπεδο κυβερνητικής προπαγάνδας έχουμε περάσει από το «αν χρειαστεί να παρθούν νέα μέτρα, θα παραιτηθώ» στο «νέα μέτρα θα πάρονται συνέχεια, εφόσον τα προηγούμενα δεν αποδώσουν το προσδοκώμενο αποτέλεσμα».

Είναι προφανές τι είναι εκείνο που αποθρασύνει κυβέρνηση και τρόικα. Είναι η παθητικότητα του «πειραματόζωου» ή οι σπασμωδικές και απόλυτα αναποτελεσματικές αντιδράσεις του. Αντιδράσεις που το μόνο ορατό αποτέλεσμα που έχουν είναι η αλλαγή των πολιτικών συσχετισμών σε επίπεδο κάλπης. Η παρούσα κυβέρνηση, όμως, γνωρίζει καλά πως είναι τελειωμένη, γι' αυτό και η μόνη αλήθεια που λένε τα στελέχη της είναι πως «δεν υπολογίζουν το πολιτικό κόστος». Ο βρεγμένος τη βροχή δεν τη φοβάται.

Κι όμως, έχει στηθεί και πάλι ένα γαϊτανάκι ψεύτικων προσδοκιών από τις δύο 24ωρες απεργίες που κήρυξαν για τις 5 και 19 Οκτώβρη η ΓΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ. Τι μπορεί να βγει απ' αυτές; Ο, τι και από τις προηγούμενες, αν εξελιχθούν όπως οι προηγούμενες. Δηλαδή, ως εκδηλώσεις διαμαρτυρίας, περιχαρακώμενες έτσι που «να μη διασαλεύσουν τη δημόσια τάξη».

Θα επαναλάβουμε, λοιπόν, τα ίδια: χρειάζονται «άλλα» πράγματα για να πονέσει το σύστημα και να ανασχεθεί, έστω και προσωρινά, η λυσσασμένη επίθεση των φορέων της βαρβαρότητας. Χρειάζεται σκληρός ταξικός αγώνας, σύγκρουση στους δρόμους, εργατική και λαϊκή αντιβία, στη θέση της ειρηνικής διαμαρτυρίας, την οποία ουδείς από το σύστημα χαμπαριάζει.

Πάνω απ' όλα, όμως, απαιτείται η συνειδητοποίηση ότι χωρίς πολιτική οργάνωση η εργατική τάξη δεν μπορεί να πάει μακριά. Θα άγεται και θα φέρεται από τα κομματικά και συνδικαλιστικά επιτελεία που εκπροσωπούν το αστικό σύστημα και όχι την ανατροπή του. Μέσα στη φωτιά του ταξικού αγώνα πρέπει να αναπτυχθεί και αυτή η ζωγόνα διαδικασία της επαναστατικής πολιτικής ανασυγκρότησης.

■ Χιτσοκοκιά

Αφού το στήσανε το δέσποτο, έπρεπε να το συντηρήσουν με διάφορα κολπάκια της συμφοράς. Ετοι, το βράδυ της περασμένης Δευτέρας, που υποτίθεται ότι ελάμβανε χώρα η τηλεδιάσκεψη Βενιζέλου-τρόικας, από το Γραφείο Τύπου του υπουργείου Οικονομικών έφευγαν προς τους διαπιστευμένους συντάκτες σύντομα μηνύματα, του τύπου: «Η τηλεδιάσκεψη ξεκίνησε στις 7:22 μμ. Συμμετέχουν: Ευ. Βενιζέλος, Γ. Ζανιάς, Η. Πλασκοβίτης και οι τρεις επικεφαλής της ΕΚΤ, ΕΕ και ΔΝΤ. Δεν αναμένεται επίσημη ενημέρωση μετά τη λήξη». Αυτό στις 7:53'. Στις 8:13' άλλο μήνυμα: «Η τηλεδιάσκεψη μπορεί να διαρκέσει ως τις πρώτες πρωινές ώρες και να συνεχιστεί αύριο ή και αργότερα. Δεν έχει προγραμματιστεί κυβερνητική επιτροπή για αύριο».

Στις 9:38' άλλο ραβασάκι, χαρούμενο, υπαινικτικά αισιόδοξο: «Έκπληξη!!! Μόλις πριν λίγο τελείωσε η τηλεδιάσκεψη... Σύντομα αναμένεται μικρή ανακοίνωση...». Και στις 9:48' το τελικό: «Κατά την τηλεδιάσκεψη που πραγματοποιήθηκε απόφευ το βράδυ, μεταξύ του Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης και Υπουργού Οικονομικών, κ. Ευάγγελου Βενιζέλου, και των εκπροσώπων της τρόικα [Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, Ευρωπαϊκή Επιτροπή και Διεθνές Νομισματικό Ταμείο] έγινε μία παραγωγική και ουσιαστική συζήτηση. Αύριο το πρωί, οι τεχνικές ομάδες που θα βρίσκονται στην Αθήνα θα επεξεργαστούν περαιτέρω ορισμένα στοιχεία και η τηλεδιάσκεψη θα επαναληφθεί αύριο την ίδια ώρα».

Συνήθως αρκεί ένα πλεφώνημα στο Γραφείο Τύπου για να μάθει ο συντάκτης τα σχετικά. Προς τι τα μηνύματα; Μα για να δημιουργηθεί σασπένς κατά τα κινηματογραφικά πρότυπα.

■ Ο «πόνος» του Μπένι

Μέχρι τώρα ο Βενιζέλος «πονούσε» για τα μέτρα που ανακοίνων. «Πονούσε πολύ» και μας το έλεγε σε κάθε ευκαιρία. Τώρα, αλλάζει η πλάκα. Τώρα δεν «πονάει», αλλά... αναμορφώνει τη χώρα. «Ο μεγάλος στόχος τώρα μέσα από τον Προϋπολογισμό του 2012 είναι η μείωση της δημόσιας δαπάνης, η μείωση του κράτους», δήλωσε την περασμένη Κυριακή. Και στο καπάκι «φόρτωσε» στον ελληνικό λαό τα κυβερνητικά σχέδια: «Όλοι δέλουμε μείωση δαπανών, όλοι δέλουν περιορισμό του κράτους. Αυτή είναι η υποχρέωσή μας, αυ-

τή είναι η φωνή της κοινωνίας και των πολιτών. Αυτήν ακούμε, αυτό δα εφαρμόσουμε!» Γι' αυτό δα πάρουν την άγουσα προς την ανεργία δεκάδες χιλιάδες εργάζομενοι στο δημόσιο.

■ Σιγά τα αίματα

Τίτλος πρωτοσέλιδου σχολίου του «Πριζοσπάστη», την περασμένη Τρίτη: «Στείλτε στην κόλαση τους αστούς». Το διάβαζες και γέμιζες από επαναστατική αισιοδοξία. Ήχούσαν στ' αυτιά σου εγερτήρια άσματα, επαναστατικά εμβαθήρια. Κι ύστερα ερχόταν η ανώμαλη προσγέωση: συγκέντρωση έξω από τη Βουλή, μετά από κάλεσμα συνδικάτων!

Ξεφτίλισαν και τις λέξεις οι... ξεφτίλες.

■ Λύσσα

Ο Καρατζαφέρης το βιολί του. Βλέπει παντού... κομμουνιστικό κίνδυνο, τον οποίο περιέγραψε και σε συνέντευξη στο ράδιο ANT1: «Ακούω ότι δημιουργούνται διάφοροι σχηματισμοί κατά γειτονίες στην πόλη μας. Αυτό μου δυμίζει Δεκέμβρη του '44... Θα δημιουργηθεί πολιτοφυλακή κατά γειτονιά. Δημιουργείται ένα κράτος εν κράτει. Οδηγούμαστε σε επικίνδυνα αδιέξοδα».

■ Κότες πειράτες

Σύμφωνα με όσα έγραψε το σύνολο του Τύπου, στη «δραματική» συνεδρίαση της διευρυμένης κυβερνητικής επιτροπής ο Σκανδαλίδης πρότεινε τη διενέργεια εκλογών, ο Λοβέρδος βρήκε ότι η πρότασή του είναι πολύ σημαντική, ο Καστανίδης πρότεινε να γίνει δημοψήφισμα για τα νέα μέτρα και ο Παπανδρέου-Βενιζέ-

λος δεν είπαν τίποτα, με αποτέλεσμα ότι ειπώθηκε να περάσει στο ντούκου. Δεν έχουμε την παραμικρή αμφιβολία ότι όλ' αυτά συνέβησαν. Άλλωστε, οι ίδιοι οι πρωταγωνιστές φροντίζουν να διοχετεύουν όλες αυτές τις πληροφορίες σε ορισμένους δημοσιογράφους, οι οποίοι μετά τις «απλώνουν» παντού.

Σημασία δεν έχει η παπάρα που πετάει ο καδένας τους στο υπουργικό συμβούλιο, αλλά αυτά που ακολούθησαν. Ο Μόσιαλος, με το γνωστό ιταμό έναντι των συνδέλφων του ύφους, δήλωσε την επομένη στον Real FM: «Αν φέρονται οι υπουργοί ότι δή-

■ Θα τους βόλευε

«Στη Μαδρίτη και στην Αθήνα, οι αγανακτισμένοι νέοι βγαίνουν στους δρόμους. Στο Βερολίνο, πάνε και ψηφίζουν», έγραψε το Srosgel, μετά το 9% που πήρε στις τοπικές εκλογές του Βερολίνου το κόμμα των «Πειρατών».

Θα τους βόλευε πολύ μια τέτοια εξέλιξη των πραγμάτων, ένα καναλιζάρισμα της αυδόρμητης διαμαρτυρίας των νέων σε «τραλαλά» σχηματισμούς, που δ' αποτελέσουν από τη μια κοινωνικό αμφορτίσερ και από την άλλη εκκολαπτήρι για νέους αστούς πολιτικούς, οι οποίοι στη συνέχεια θα πλαισιώσουν τα μεγάλα κόμματα ή θα παραμείνουν ξεχωριστοί και δ' αποτελούντα σε κυβερνητικούς συνασπισμούς. Κάπως έτσι δημιουργήθηκε και αντρώδηκε και το κόμμα των «Πρασίνων», τη δεκαετία του 80.

Η αντιπαραβολή του γερμανικού περιοδικού (δρόμοι-κοινοβούλιο) δεν είναι τυχαία. Οι ιδύνοντες κύκλοι της καπιταλιστικής Ευρώπης γνωρίζουν καλά πώς οι «αγανακτισμένοι» δεν συνιστούν κάποιο επαναστατικό ρεύμα, επικίνδυνο για την αστική εξουσία. Οταν, όμως, ο κόδωμος βρίσκεται στους δρόμους, πάντοτε η αστική εξουσία ανησυχεί, γιατί το ελεγχόμενο μπορεί να γίνει ανεξέλεγκτο. Ενώ όταν έχει μετατραπεί σε χαρούμενο εκλογικό κοπάδι, ουδείς λόγος ανησυχίας για το σύστημα υπάρχει.

Σπέκουλα Ομπάμα εν μέσω κρίσης και φόβου για κοινωνική έκρηξη

Τελικά ο Ομπάμα την έκανε τη διαφήμισή του. Θα φορολογήσει, λέει, τους πλούσιους με 1.5 τρισ. δολάρια για να μην πληρώνει τα ίδια ο εκατομμυριούχος με τον υδραυλικό! Από τα 1.5 τρισ. τα μισά περίπου (γύρω στα 800 δισ.) θα πρέπει να από τη λήξη των φοροαπλλαγών που είχε εισάγει η κυβέρνηση Μπους και τα υπόλοιπα από τη φορολογία των υψηλών εισοδημάτων, ενώ 1 τρισ. προβλέπεται ότι θα εξικονομηθεί από την αποχώρηση αμερικανικών στρατευμάτων από το Ιράκ και το Αφγανιστάν και 580 δισ. από διάφορες περικοπές κρατικών δαπανών, οι μισές από τις οποίες θα γίνουν στο ασφαλιστικό πρόγραμμα Medicare (248 δισ.) και στο πρόγραμμα υγειονομικής περιθώλης Medicaid (72 δισ.). Ο Ομπάμα δεσμεύτηκε να μην επηρεαστούν τα επιδόματα του συστήματος Medicare πριν το 2017, ενώ ανώτατος αξιωματούχος δήλωσε ότι το 90% των περικοπών θα γίνει μέσω του περιορισμού της «σπατάλης».

Οι δηλώσεις Ομπάμα, που έγιναν την περασμένη Δευτέρα, ξεσήκωσαν θύελλα διαμαρτυριών από τους Ρεπουμπλικάνους που υποστήριξαν ότι ο πρόεδρος των ΗΠΑ διέξαγε «ταξικό πόλεμο!» Ομως, πέρα από τους διαφημιστικούς λόγους που έχει ο Ομπάμα, για να συγκρατήσει την πτώση της δημοτικότητάς του, υπάρχει και η πραγματικότητα. Κι αυτή λέει ότι το ποσό των φοροαπλλαγών Μπους, που θα καταργήσει για τους πλούσιους Ομπάμα, δεν ξεπερνά το 4% του

συνόλου της φορολογίας φυσικών προσώπων για τη δεκαετία 2012-2021 (708 δισ. δολάρια στα 18.1 τρισ.), σύμφωνα με τα στοιχεία του προϋπολογισμού για το Οικονομικό Έτος 2012, που υπογράφτηκε από τον ίδιο τον Ομπάμα στις 14/2/2011 (<http://www.whitehouse.gov/omb/budget/Overview>). Από την άλλη, τα έσοδα από την ατομική φορολογία θα αυξηθούν από το 7.2% του ΑΕΠ (το 2012) στο 9.8% του ΑΕΠ (το 2021).

Ισως κάποιος ισχυριστεί ότι τα περισσότερα από αυτά θα πληρωθούν από τον φόρο Μπάρετ που πήρε το όνομά του από τον πολυεκατομμυριούχο Γουόρεν Μπάρετ που πρώτος έκανε έκκληση να φορολογηθούν οι πλούσιοι σαν την αφεντιά του. Πέρσι ο Μπάρετ (με 50 δισ. δολάρια πρωστική περιουσία) πλήρωσε 6.9 εκατομμύρια σε ομοσπονδιακούς φόρους, δηλαδή το 17.4% του φορολογητέου εισοδήματός του, ενώ

τα υπόλοιπα 20 άτομα στο γραφείο του πλήρωσαν μεταξύ 33% και 41%, όπως επισημαίνει η βρετανική εφημερίδα Γκάρντιαν (18/09). Ο φόρος Μπάρετ αφορά, λοιπόν, όλους αυτούς που βγάζουν άνω του 1 εκατ. δολαρίων το χρόνο. Ομως, ακόμα δεν έχει καθοριστεί το ακριβές ποσό του φόρου αυτού, ενώ για τους ομοσπονδιακούς υπαλλήλους και εργάτες ο Ομπάμα ζήτησε την αύξηση των ασφαλιστικών τους εισφορών από το 0,8% στο 2%. Στη δε έκθεση του προϋπολογισμού, που αναφέραμε παραπάνω, σημειώνεται ρητά ο στόχος για τη μεί-

ωση της φορολόγησης των καπιταλιστών: «Οι ΗΠΑ έχουν το υψηλότερο ποσοστό φορολόγησης επιχειρήσεων στον κόσμο. Αυτό συμβαίνει εν μέρει εξαιτίας της εξαπλωσης των φοροαπλλαγών και των παραθύρων στους νόμους που υφίστανται για να επωφεληθούν συγκεκριμένες εταιρίες ή βιομηχανίες. Αποτελεσματικά είναι ένας φορολογικός κώδικας που κάνει την οικονομία μας λιγότερο ανταγωνιστική ως σύνολο. Ο Πρόεδρος καλεί το Κογκρέσο να εργαστεί με την κυβέρνηση για μια φορολογική μεταρρύθμιση στις επιχειρήσεις που θα απλοποιεί το σύστημα, θα εξαλείψει αυτά τα παραθύρα ειδικών συμφερόντων στο νόμο, θα καθαρίσει το πεδίο και θα χρησιμοποιήσει τις αποταμιεύσεις για να μειώσει το ποσοστό φορολόγησης των επιχειρήσεων για πρώτη φορά μέσα σε 25 χρόνια κι αυτό να το κάνει χωρίς να προσθέσει δεκάρα στο ελλειμμά μας».

Σε μια περίοδο που η φτώχεια στην Αμερική καλπάζει (βλέπε παρακάτω) μαζί με την ανεργία και την πτώση ακόμα και του μέσου εισοδήματος, ο Ομπάμα σπεύδει να προλάβει για να αποφευχθεί η ζήνηση της λαϊκής δυσαρέσκειας. Γ' αυτό και θα ζητήσει μερικά ψήφουλα από τους πλούσιους για να τους τα δώσει πίσω, είτε με επιχορηγήσεις είτε με μειώσεις στη φορολογία των επιχειρήσεων, η οποία τα τελευταία χρόνια έχει μειωθεί δραματικά σε σχέση με τα φυσικά πρόσωπα. Σε πρόσφατο άρθρο του Rίτσαρντ Βολφ (επίτιμου καθηγητή Οικονο-

μικών στο Πανεπιστήμιο της Μασαχουσέτης), στην εφημερίδα Γκάρντιαν (19/09/11), ο καθηγητής μεμφθηκε τους Ρεπουμπλικάνους για τον τον ισχυρισμό τους περί «ταξικού πόλεμου» που δήθεν κηρύσσει ο Ομπάμα. Υποστήριξε ότι η αλήθεια είναι πως από το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, όταν σε κάθε δολάριο απομικής φορολογίας αντιστοιχούσαν 1.5 δολάρια φορολογίας των επιχειρηματικών κερδών, σήμερα η κατάσταση είναι πολύ διαφορετική: σε κάθε δολάριο απομικής φορολογίας αντιστοιχούν μόλις 25 σεντ φορολογίας των επιχειρήσεων. Το ίδιο ισχύει και για το ποσοστό φόρου στους πιο πλούσιους, που από το 91% έπεσε στο 35%. Ο καθηγητής κλείνει το άρθρο του γράφοντας: «Η ειρωνεία, εν τέλει, με τις ελαφρές κουβέντες περί ταξικού πόλεμου είναι αυτή: οι ρεπουμπλικανικές και συντηρητικές φωνές που αντιτίθενται σε όλες τις φορολογικές αυξήσεις στις επιχειρήσεις και τους πλούσιους προκαλούν, όπως άφησε να εννοηθεί ο Μπάρετ και πιο συγκεκριμένα πρειδοποίησε ο δήμαρχος της Νέας Υόρκης, Μάικλ Μπιλούμπεργκ, μια αναγέννηση της ταξικής συνειδήσης στις ΗΠΑ. Τότε η Ουάσιγκτον ίσως να μάθει πραγματικά τι σημαίνει ταξικός πόλεμος».

Ο δήμαρχος της Νέας Υόρκης είχε πρειδοποίησε την προηγούμενη βδομάδα ότι αν αυξηθεί κι άλλο η ανεργία μπορεί να ξεπάσουν ταραχές που κανείς δεν τις θελει... Φοβούνται ότι κάτι σιγοβράζει και σπεύδουν να προλάβουν.

Από ψέμα σε ψέμα

«Ξουσίζουμε για τις ανάγκες του κράτους, για μισθούς, συντάξεις, προνοιακά επιδόματα, επιχορηγήσεις των φορέων κοινωνικής ασφάλισης, για δαπάνες υγείας, για τις λειτουργικές δαπάνες του δημοσίου πολύ πιο πολλά από τα επίσημα δημοσιονομικά μας έσοδα. Άρα, οι εταίροι και δανειστές μας δανείζουν όχι μόνο για την εξυπέρετη και τη διαχείριση του δημοσίου χρέους, αλλά και για την κάλυψη των επίσημων ελλειμμάτων μας».

Τάξεις έφη Βενιζέλος στη Βουλή, την περασμένη Τετάρτη. Χωρίς να κοκκινήσει από ντροπή για το ψέμα, φυσικά. Ακόμη και οι πέτρες γνωρίζουν ότι τα δάνεια από την τρόικα είναι ίσα-ίσα για να αποπληρώνονται τα τοκοχρεούσια των προηγούμενων δανείων. Τα τυχόν πρωτογενή ελλείμματα, που δημιουργήθηκαν αρότου βύθισαν τον ελληνικό καπιταλισμό σε «ύφεση» καλύπτονται μέσω εσωτερικού δανεισμού.

Για να «χουμε μια σαφή εικόνα, ιδού μερικά δεδομένα από τα τελικά στοιχεία για την εκτέλεση του προϋπολογισμού στο πρώτο 8μηνο του 2011, που το ίδιο το υπουργείο Οικονομικών έδωσε στη δημοσιότητα, μια μέρα μετά το προκλητικό ψέμα του Βενιζέλου: Τακτικά έσοδα: 32,8 δισ. Πρωτογενείς δαπάνες: 34 δισ. (Μισθοί και συντάξεις 14,5 δισ. - Ασφάλιση, Περιθαλψη, Κοινωνική Προστασία: 11,8 δισ. - Λειτουργικές δαπάνες: 3,8 δισ.). Τόκοι: 12,7 δισ. Χρεούλιστα: 43,7 δισ.

Τι βλέπουμε; Τα τοκοχρεούσια είναι μιάμιση φορά οι λειτουργικές δαπάνες και υπερδιπλάσια από μισθούς, συντάξεις και κοινωνικές δαπάνες μαζί. Αν μάλιστα από μισθούς-συντάξεις αφαιρέσουμε μπάτσους, καραβανάδες, παπάδες και λοιπό κηφηναριό, η διαφορά θα γίνει αικόμη μεγαλύτερη.

Το ελληνικό κράτος δανείζεται για να αποπληρώνει το διεθνές χρηματιστικό κεφάλαιο που έχει βρει την κότα που γενάει τα χρυσά αυγά. Ο δανεισμός μεγαλώνει όχι λόγω πρωτογενών ελλειμμάτων, αλλά λόγω χειροτέρευσης των τοκογλυφικών όρων με τους οποίους δίνονται τα νέα δάνεια.

■ ΗΠΑ

Φτώχεια ρεκόρ ακόμα και στην «ανάκαμψη»

Μπροστεί η αμερικανική οικονομία από το όριο φτώχειας θα ήταν περισσότερα αν το όριο αυτό μετριούνταν διαφορετικά και όχι με την αναχρονιστική μέθοδο που μετριέται σήμερα. Σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία του Γραφείου Απογραφής, που δόθηκαν στη δημοσιότητα την προηγούμενη βδομάδα με την έκθεση «Εισόδημα, Φτώχεια και Ασφάλιση υγείας στις ΗΠΑ: 2010», το μέσο εισόδημα των αμερικανικών νοικοκυριών το 2010 ήταν κατά 7.1% μικρότερο (σε σταθερές τιμές) από το 1999! Το δε επίσημο ποσοστό φτώχειας το 2010 σκαρφάλωσε στο 15,1% από 14,3% που ήταν το 2009, δηλαδή αυξήθηκε για τρίτη συνεχή χρονιά και κατά 2,6 ποσοστιαίες μονάδες από το 2007 (που ήταν 12,5%). Οπως αναφέρει η έκθεση, το ποσοστό αυτό είναι το υψηλότερο από το 1993, εξακολουθεί όμως να είναι μικρότερο (κατά 7.3 ποσοστιαίες μονάδες) από τον πρώτο χρόνο για τον οποίο υπάρχουν στοιχεία (το 1959).

Ομως, τα 46,2 εκατομμύρια των Αμερικάνων που βρίσκονται κάτω

από το όριο φτώχειας θα ήταν περισσότερα αν το ποσοστό του εισοδήματος που ξεδεύταν για τη διατροφή αντιστοιχούσε κατά μέσο όρ

«Κινεζοποίηση» με όπλο τη χρεοκοπία

Η διαδικασία της συντελαγμένης-ελεγχόμενης χρεοκοπίας της Ελλάδας έχει ήδη ξεκινήσει και θα συνεχιστεί. Η μείωση του χρέους θα γίνει βήμα προς βήμα. Θα είναι μια διαδικασία που θα διαρκέσει χρόνια. Η Ελλάδα σε συνεργασία με τις κυβερνήσεις της Ευρωζώνης έχει ήδη διαπραγματευτεί τη μερική αναδιάρθρωση του χρέους της, όπως π.χ. την επιμήκυνση της διάρκειας αποπληρωμής των δανείων. Αυτό είναι χαρακτηριστικό δεήμα μιας διαδικασίας πτώχευσης, όπως επίσης η μείωση των τόκων και η αναδιαπραγμάτευση των δανειακών όρων.

Πόσο πιο καθαρά να τα πει ο καθηγητής Κλέμενς Φουστ, σύμβουλος του υπουργού Οικονομικών της Γερμανίας; Απλά οικονομικά εξηγεί ο άνθρωπος, χωρίς εξάρσεις και προπαντός χωρίς τις πομφόλυγες με τις οποίες μιλάνε οι αστοί πολιτικοί που πάντοτε προσπαθούν να κρύψουν την αλήθεια. Ο γερμανός οικονομολόγος εκτιμά ότι το «κούρεμα» του ελληνικού χρέους θα πρέπει να είναι της τάξης του 50% με 60%, γιατί «μόνο σε μια τέτοια περίπτωση θα είχε η Ελλάδα μια προοπτική».

Ενας άλλος γερμανός οικονομολόγος, από τους πέντε «σοφούς» που σύμβουλεύουν οικονομικά την καγκελάριο Μέρκελ, ο Λαρς Φελντ, χαρακτήρισε «καταστροφή» το ενδεχόμενο εξόδου της Ελλάδας από το ευρώ, εξηγώντας ότι κάτι τέτοιο θα οδηγούσε σε κατάρρευση το ελληνικό χρηματοπιστωτικό σύστημα και θα έδινε το ένασμα για κερδοσκοπικές επιθέσεις εναντίον του ευρώ και των χωρών του. Εισηγήθηκε, δε, να καταβληθεί η εκτη δόση του δανείου της τρόικας και στη συνέχεια να ξεκινήσει η ελεγχόμενη αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους. Προτείνει μάλιστα και τη διαδικασία αναδιάρθρωσης: «Να μεταφερθούν τα χρέα της Ελλάδας από τους κρατικούς πιστωτές και τους ιδιώτες πιστωτές στο EFSF. Οι πιστωτές να λάβουν ως αντάλλαγμα ασφαλή ομόλογα του ταμείου, στο μισό της ονομαστικής αξίας των ελληνικών κρατικών ομολόγων που κατέχουν. Αυτό σημαίνει ότι οι πιστωτές θα παρατηθούν από το 50% των απατήσεών τους. Το EFSF μπορεί κατόπιν, ως βασικός πιστωτής της Ελλάδας, να ασκήσει πιέσεις προς την Αθήνα για τη δρομολόγηση

των απαραίτητων μεταρρυθμίσεων στην οικονομία της».

Τι λένε οι γερμανοί «σοφοί»; Αυτό που λένε και διάφοροι άλλοι οικονομολόγοι ανά τον κόσμο, συνήθως λειτουργώντας σαν παπαγαλάκια. Οτι το ελληνικό χρέος το 2009 ήταν στο 115% του ΑΕΠ και μετά την αναθεώρηση-μαϊμού του μίστερ Γεωργίου της ΕΛΣΤΑΤ (σε συνεργασία με τον Παππακωνσταντίνου και τη Eurostat) έγινε 126%. Το ΔΝΤ προβλέπει τώρα ότι το 2015 αυτό το χρέος θα είναι 165%, παρά το «κούρεμα» που θα γίνει, αν τελικά ολοκληρωθεί και εφαρμοστεί το PSI. Πώς ένα κράτος που κρίθηκε ανίκανο να εξυπηρετήσει το 115% θα μπορέσει να εξυπηρετήσει ένα χρέος ίσο με το 165% του ΑΕΠ;

Αν δεν πιστεύουμε τους διάφορους οικονομολόγους, δεν έχουμε παρά να ρίξουμε μια ματιά στην πρόσφατη έκθεση του ΔΝΤ. Πριν δούμε τα σχετικά με το ελληνικό χρέος, σημειώνουμε ότι το ΔΝΤ αναθεωρεί προς τα κάτω την πρόβλεψή του για την παγκόσμια ανάπτυξη. Ενώ στην προηγούμενη έκθεσή του, τον Ιούνη, προέβλεπε ότι το παγκόσμιο ΑΕΠ το 2012 θ' αυξήθει κατά 4,5%, τώρα προβλέπει αύξηση 4%. Η δυναμική της κρίσης είναι τέτοια που οδηγεί σε αναθεώρησης σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα. Κι αυτό σήγουρα βαράινει και στα σχέδια για τη διαχείριση του κρατικού χρέους, όχι μόνο της Ελλάδας αλλά και άλλων υπερχρεωμένων κρατών. Ο ανταγωνισμός για το μοίρασμα του «κόστους» από το «κούρεμα» των ομολόγων οξύνεται και γι' αυτό οι συμφωνίες γίνονται πιο δύσκολες, καθώς το κάθε ιμπεριαλιστικό κράτος υπερασπίζεται τα συμφέροντα των δικών του χρηματοπιστωτικών μονοπωλιών.

Επιστρέφοντας στην Ελλάδα, βλέπουμε ότι το ΔΝΤ αναθεωρεί προς τα πάνω τις προβλέψεις του για την εξέλιξη του ελληνικού χρέους, μολονότι στις προβλέψεις του ενσωματώνει το PSI, δηλαδή το «κούρεμα» τμήματος των ελληνικών ομολόγων κατά 21%. Στον παρακάτω πίνακα φαίνεται η αναθεώρηση των προβλέψεων του ΔΝΤ.

Προβλέψεις ΔΝΤ για την εξέλιξη του ελληνικού χρέους ως ποσοστό του ΑΕΠ

	ΣΕΠΤ	ΙΟΥΝ
2011	166%	166%
2012	189%	172%
2013	188%	170%
2014	179%	160%
2015	165%	146%

Προβλέψεις ΔΝΤ για την εξέλιξη του ελληνικού χρέους ως ποσοστό του ΑΕΠ

Οπως βλέπουμε, οι προς τα πάνω αναθεώρησεις των προβλέψεων του ΔΝΤ είναι τεράστιες, δεν είναι ασήμαντες. Το ελληνικό χρέος το 2009 ήταν στο 115% του ΑΕΠ και μετά την αναθεώρηση-μαϊμού του μίστερ Γεωργίου της ΕΛΣΤΑΤ (σε συνεργασία με τον Παππακωνσταντίνου και τη Eurostat) έγινε 126%. Το ΔΝΤ προβλέπει τώρα ότι το 2015 αυτό το χρέος θα είναι 165%, παρά το «κούρεμα» που θα γίνει, αν τελικά ολοκληρωθεί και εφαρμοστεί το PSI. Πώς ένα κράτος που κρίθηκε ανίκανο να εξυπηρετήσει το 115% θα μπορέσει να εξυπηρετήσει ένα χρέος ίσο με το 165% του ΑΕΠ;

Να γιατί ο συγκεκριμένη έκθεση του ΔΝΤ θάρρηκε στην Ελλάδα και δεν απασχόλησε σχεδόν καθόλου τα ΜΜΕ, ενώ υπό άλλες συνθήκες θα είχε ξεσηκώσει σάλο. Η συμμορία των καπιταλιστών και των εξουσιαστών-υπηρετών τους έχει κάθε λόγο να κρύψει από τον ελληνικό λαό την αλήθεια. Άλλως δεν θα μπορέσει να σταθεί καθόλου το παραμύθι ότι «μας δανείζουν και εμείς πρέπει να είμαστε εντάξει στις υποχρεώσεις μας, γιατί αν σταματήσουν να μας δίνουν τα λεφτά τους θα καταρρεύσουμε». Τι αποδεικνύουν όλα τα παραπάνω; Οτι το κρατικό χρέος είναι ένα εργαλείο. Οι πάντες γνωρίζουν ότι κάποια στιγμή θ' αναγκαστούν να το «κουρέψουν». Να το «κουρέψουν» περισσότερο από το 21% με το οποίο προσπαθούν να «κουρέψουν» μέρος του παραμύθι των εργαζομένων, τα οποία «φορτώνονται» οι προϋπολογισμοί των κρατών της Ευρωζώνης. Οι Γερμανοί, που είναι πιο έτοιμοι από τους άλλους ιμπεριαλιστές για το «κούρεμα», είναι αυτοί που πρωτοστατούν στο χορό της ελεγχόμενης χρεοκοπίας, η οποία ξεκίνησε με την απόφαση της 21ης Ιουλίου.

Ο ελληνικός λαός, οι εργαζόμενοι, οι φτωχοί ογρότες, οι μικροεπαγγελματίες, ακόμη και μεσαία στρώματα, πληρώνει ήδη βαρύ τίμημα. Βαρύτερο απ' όλα είναι το τίμημα των εργαζόμενων. Θα ξεπεράσει το 18,5% η «επίσημη» ανεργία το 2012, σύμφωνα με την έκθεση του ΔΝΤ. Και τα αντεργατικά-αντιλαϊκά μέτρα, σε συσκευασία πακέτου, έρχονται το ένα πίσω από το άλλο. Η ελληνική κεφαλαιοκρατία κερδίζει και μέσα στην κρίση, καθώς η τιμή της εργατικής δύναμης έχει ξεφτιλίστει. Από το κράτος απομονώνεται συνεχώς επιδοτήσεις και ετοιμάζεται για την ιδιαίτερη διάσταση της εργατικής δύναμης την ίδια εποχή που η Ελλάδα, αν και όταν η «κινεζοποίηση» σταθεροποιηθεί.

Να γιατί το χρέος δεν είναι το πρόβλημα, αλλά το εργαλείο για τη διαχείριση της κρίσης προς όφελος του κεφαλαίου, με μια πρωτοφανή, ιστορικών διαστάσεων, επίθεση ενάντια στην εργατική τάξη.

■ Δωσιλογισμός - Πακεδισμός

Ο Σημίτης είχε ευχαριστήσει από το βήμα της Βουλής την κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών. Ο Πάγκολος έχει χαρακτηρίσει το Μνημόνιο «ευλογία». Ε, δεν μπορούσε να μείνει πίσω ο Βενιζέλος. Σ' ένα κρεσέντο γλοιώδους δωσιλογισμού, ξεστόμισε τη φράση που θα τον αικολούθει σε όλη την υπόλοιπη ζωή του: «Αλλά, εάν δεν υπήρχε ο έλεγχος της Τρόικας -σας το λέω μετά λόγου γνωσεως- δυστυχώς θα είχαμε και πάλι εξακελεί δημοσιονομικά, όπως εξώκειλε η χώρα κατά πρωτοφανή τρόπο την περίοδο 2004-2009. Δεν είναι ζήτημα πρόθεσης. Είναι ζήτημα νοοτροπίας, ικανότητας, διοικητικών δομών, πρακτικών, συνηθειών, αδρανειών. Ευτυχώς που έχουμε τεθεί υπό έλεγχο γιατί είστι μπορούμε να τεθούμε και υπό εθνικό αυτοέλεγχο και να σωθούμε».

Τι να σχολιάσεις απ' αυτή τη φράση; Μόνο οι δωσιλογοί της Κατοχής ευχαριστούσαν το θεό επειδή η Ελλάδα βρέθηκε υπό τις προστατευτικές φτερούγες του Τρίτου Ράιχ και του φύρερ του Αδόλφου Χίτλερ. Οι κοινοβουλευτικές κυβερνήσεις, γνωρίζοντας και τα αισθήματα του ελληνικού λαού, συνήθιζαν να κρύβουν την ξενοδούλεια τους πίσω από πομφόλυγες εθνικοπατριωτισμού. Ακόμη και ο Παπανδρέου ο Γ', ο σημερινός πρωθυπουργός, θρηνούσε έως πρότινος για τον περιορισμό της «εθνικής μας κυριαρχίας» και με το γνωστό ψευτοκλαψούρικο ύφος του καλούσε τον ελληνικό λαό να σκύψει το κεφάλι και να υποστεί το ζυγό του Μνημόνιου, για να «μπορέσουμε να ανακτήσουμε την εθνική μας κυριαρχία». Τώρα, ο Βενιζέλος αποτεί δημόσια σπονδή στην τρόικα, λέγοντας πως ευτυχώς που υπάρχει και α

Στο μπλοκ των καταλήψεων

Μετά από πρόσκληση του Ενιαίου Συλλόγου Διδασκόντων του Πανεπιστήμιου Θεσσαλίας, πραγματοποιήθηκε το περασμένο Σάββατο στην Αθήνα πανελλαδική συνάντηση Συλλόγων ΔΕΠ. Στη συνάντηση συμμετείχαν, είτε με αποφάσεις των συνδικαλιστικών οργάνων των Συλλόγων τους, είτε με δική τους πρωτοβουλία, περισσότερα από 100 μελή ΔΕΠ από 25 Συλλόγους των πανεπιστημάτων όλης της χώρας, οι οποίοι ανονέωσαν το ραντεβού τους και για το Σάββατο 24/9.

Στο σχετικό Δελτίο Τύπου εκφράζεται ομόφωνα «η αποφασιστικότητα για αγωνιστικές δράσεις και κινητοποιήσεις, σε συντονισμό με τους φοιτητές, τους εργαζόμενους στα πανεπιστήμια και ολόκληρη την κοινωνία, για τη μη εφαρμογή του νόμου στην κατεύθυνση της κατάργησής του» και καταγγέλλεται η φιλοκυβερνητική στάση της ΠΟΣΔΕΠ που βρίσκεται σε αναντιστοιχία με τις πραγματικές διαθέσεις της συντριπτικής πλειοψηφίας του διδακτικού προσωπικού. Υπογραμμίζεται η απόφαση α) να κληθούν οι Πρυτάνεις να μην εκ-

δώσουν διαπιστωτική πράξη για τον ορισμό των οργανωτικών επιτροπών για την ανάδειξη των μελών των Συμβουλίων των Ιδρυμάτων β) να κληθούν οι πρώην Πρυτάνεις και Αντιπρύτανεις (των 2 τελευταίων περιόδων) των Πανεπιστημίων, καθώς και οι Καθηγητές, να μην δεχθούν να συμμετάσχουν στις οργανωτικές επιτροπές για την ανάδειξη των μελών των Συμβουλίων των Ιδρυμάτων. Οι συμμετέχοντες στη συνάντηση έδωσαν την πρέπουσα απάντηση σ' όλους εκείνους τους «ευαίσθητους» που νοίαζονται δήθεν για το χαμένο χρόνο και γνώση, αλλά και στους παραπάντες φοιτητές, τονίζοντας ότι «το πραγματικό δίλλημα δεν είναι «ανοικτά ή κλειστά πανεπιστήμια», αλλά συναίνεση ή αντίσταση στην πλήρη κατάρρευση του δημόσιου, δωρεάν και δημοκρατικού πανεπιστημίου που επέρχεται μέσα από την εφαρμογή του νέου νόμου».

Σε αντίθεση με τη στάση αυτή των πανεπιστημιακών δασκάλων στο πλευρά των φοιτητών, είναι ο «μαραθώνιος λασπολογίας στα ΜΜΕ απέναντι στο

φοιτητικό κίνημα», που έχουν εξαπολύσει «οι κ. Γουργουλιάνης και Θεοδωράκης, πρύτανης και αντιπρύτανης αντίστοιχα του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας», σύμφωνα με καταγγελίες του Συντονιστικού Γενικών Συνελεύσεων και Καταλήψεων Βόλου. Οι φοιτητές καταγγέλλουν ότι οι δηλώσεις του τύπου «ο νόμος πρέπει να εφαρμοστεί», οι δηλώσεις περί «παραπτημένων παιδιών από τις οικογένειές τους» και «φοιτητικών ομάδων» που κρατούν κλειστό το πανεπιστήμιο, συνοδεύονται από τις διαδικασίες για την εφαρμογή του νόμου που έχουν ήδη δρομολογηθεί από το πρυτανικό σχήμα. Τονίζουν επίσης ότι «το πρυτανικό σχήμα «σε καμία περίπτωση δεν εκφράζει τη ζωντανή πανεπιστημιακή κοινότητα. Εκφράζει το μάυρο μπλοκ των καθηγητών που είναι έτοιμοι να αναπτύξουν τα επιχειρηματικά τους σχέδια σε βάρος την δημόσιας και δωρεάν παιδείας, εκφράζουν την κυβέρνηση, εκφράζουν τα συμφέροντα των ιδιωτών που περιμένουν το πράσινο φως για να κατασταράδουν τη δημόσια περιουσία και ως εκ τούτου είναι εχθροί του φοιτητικού κινήματος».

■ Ενορχηστρωμένη επίθεση στις φοιτητικές καταλήψεις

Ενορχηστρωμένη εκστρατεία κατά των φοιτητικών καταλήψεων εξαπολύουν υπουργείο Παιδείας και τα πρόθυμα παπαγαλάκια των ΜΜΕ.

Η Διαμαντοπούλου έστειλε στα πανεπιστημιακά ιδρύματα εξαιρετικά επείγουσα εγκύκλιο, τονίζοντας ότι μετά την ψήφιση του νόμου-έκτρωμα 4009/2011 (ΦΕΚ 195 Α'): α) οι φοιτητές διαγράφονται αυτοδικαίως απ' το Πανεπιστήμιο αν δεν εγγραφούν σε δυο συνεχόμενα εξάμηνα β) κάθε εξάμηνο περιλαμβάνει τουλάχιστον δεκατρείς πλήρεις εβδομάδες διδασκαλίας. Ο αριθμός των εβδομάδων για τη διενέργεια των εξετάσεων ορίζεται στον Οργανισμό του ιδρύματος γ) αν για οποιονδήποτε λόγο ο αριθμός των εβδομάδων διδασκαλίας που πραγματοποιήθηκαν σε ένα μάθημα είναι μικρότερος από τις δεκατρείς, το μάθημα θεωρείται ότι δεν διδάχθηκε και δεν εξετάζεται, τυχόν δε εξέταση του είναι άκυρη και ο βαθμός δεν υπολογίζεται για την απονομή του τίτλου σπουδών δ) οι εξετάσεις διενεργούνται αποκλειστικά μετά το πέρας του χειμερινού και του εαρινού εξαμήνου για τα μαθήματα που διδάχθηκαν στα εξάμηνα αυτά, αντίστοιχα.

Το υπουργείο ανέλαβε να τρομοκρατήσει τους φοιτητές, να διασπάσει τις γραμμές τους (απευθυνόμενο κυρίως σε πρωτοετείς που δε διαθέτουν εμπειρία, φοιτητές επί πτυχίων και φοιτητές «φυτώ», που νοίαζονται μόνο για την πάρτη τους και για το απατηλό όνειρο της καριέρας) και να αδυνατίσει το μέτωπο των καταλήψεων.

Τα Μέσα μαζικής εξαπάτησης έχουν θάψει τις φοιτητικές καταλήψεις, αν και αποτελούν Την ειδηση, καθώς ο αριθμός τους παραμένει εξαιρετικά υψηλός, παρόλο που κινδυνεύει να χαθεί το εξάμηνο, και οι αποφάσεις για συνέχιση παίρνονται από μαζικότατες γενικές συνελεύσεις. Αντίθετα βγάζουν στις οθόνες μεμονωμένους πανεπιστημιακούς που ανήκουν στην παρέα των «προθύμων». Βγάζουν κάποιους που οφέλουν στην τήρηση της νομιμότητας και κρύβουν τη συμφωνία τους με το υπουργείο Παιδείας κάτω απ' το σαθρό επιχείρημα ότι ο νόμος «θα δείξει τις αδυναμίες του στην πράξη». Και θάβουν εσκεμμένα τις αποφάσεις της συντριπτικής πλειοψηφίας των συλλόγων διδασκόντων.

Το φόβο, την πειθάρχηση, την υποταγή επιχειρεί να επιβάλλει στα σχολεία νέο τρομοκρατικό προσχέδιο νόμου του υπουργείου Παιδείας, για την «Οργάνωση των Περιφερειακών Υπηρεσιών Διοίκησης της Εκπαίδευσης». Ο υφλοσούσορτης που ακολουθεί το υπουργείο, νομοθετημένος ήδη στα Πανεπιστήμια, ταιριαστός με το «στοχοκεντρικό» σχολείο μετάδοσης «των δεξιοτήτων για τον 21ο αιώνα» (και όχι το σχολείο της μόρφωσης και της ολόπλευρης ανάπτυξης της προσωπικότητας), που απογυμνώνεται σταθερά από κάθε έννοια της δημόσιας και δωρεάν λειτουργίας του, απαιτεί ασφυκτική ιεραρχική διοίκηση, εκπαιδευτικούς-μονάδες, έρμαια της εξουσιαστικής δομής, γονείς-συνδιαχειριστές (άρα και αποδέκτες) της οικονομικής ασφυξίας, δήμους και εκπροσώπους της «τοπικής κοινωνίας» έχοντες λόγο στην «αποτελεσματική οργάνωση και λειτουργία» των σχολείου.

Σύμφωνα με το νομοσχέδιο ◆ Ο διευθυντής είναι ο γενικός δερβένογας του σχολείου. Είναι το άρχυτνο μάτι της εξουσίας, αυτός που φροντίζει να τηρούνται στο ακέραιο οι νόμοι και οι επιταγές του υπουργείου Παιδείας. Είναι ταυτόχρονα διοικητικός και πειθαρχικός προϊστάμενος όλου του προσωπικού του

σχολείου, εκπαιδευτικού και διοικητικού, επισείστας επί των κεφαλών των παραβάτων τις φασιστικές διατάξεις του Δημοσιοϋπαλληλικού Κώδικα, τις οποίες έχει την αρμοδιότητα και να επιβάλλει. Δεν αρκείται απλά στη διεκπεραίωση των γραφειοκρατικών διαδικασιών της λειτουργίας του σχολείου. Κρατά στα χέρια του το μέλλον του, την επιβίωσή του (ο διευθυντής τηρεί και ενημερώνει το ηλεκτρονικό αρχείο με τα στοιχεία «οικονομικής λειτουργίας του σχολείου»), αφού είναι υπεύθυνος για την «κατάρτιση του προγράμματος δράσης και της έκθεσης αξιολόγησης της σχολικής μονάδας». Η προσπάθεια του υπουργείου Παιδείας να περάσει διά της πλαστικής οδού την αξιολόγησης της σχολικής μονάδας». Η προσπάθεια του προγράμματος δράσης και της έκθεσης αξιολόγησης της σχολικής μονάδας. ◆ Της προσπάθειας της σχολικής μονάδας να επιβάλλεται στην εκπαίδευτική διάδοση σε κάθε σχολείο σε όλη την υπεύθυνη παραβοτοποιούμενη σε εκπαίδευτικές ζώνες ή ζώνες πολιτισμού, αθλητισμού, αγωγής υγείας, περιβαλλοντικής εκπαίδευσης κ.λπ.).

Οι «δράσεις» αυτές, που αναπόφευκτα σπρώχνουν τους γονείς να βάλλουν το χέρι στην τοσέπη, καθορίζονται από τον κύριο διευθυντή, συνεπικουρούμενο από το Σχολικό Συμβούλιο. Ενας τέτοιος, λοιπόν, διευθυντής, απόλυτος εξουσιοποτής και μάνατζερ δεν μπορεί παρά να είναι απολλαγμένος από τα διδακτικά καθήκοντα, απόλυτα ξεκομμένος από τις αγωνίες, άρα και τις αληθινές και παιδαγωγικές προτεραιότητες της σχολικής τάξης.

◆ Η συνέλευση Διδασκόντων αντικαθιστά τον παλιό

Σύλλογο Διδασκόντων, για να υποδηλώσει αυτό στο οποίο ακριβώς τώρα αυτός του διδακτικού ωραρίου της σχολικής μονάδας. Ο διευθυντής επίσης έχει το δικαίωμα να εισηγηθεί στο αρμόδιο διοικητικό όργανο την ανάθεση υποχρεωτικής σχολικών βιβλίων, αξιοποίηση ποικιλού/εναλλακτικού εκπαιδευτικού υλικού, μέσα διδασκαλίας, υποδομές, εξοπλισμός, προγράμματα και υποστηρικτικές παρεμβάσεις, ενδοσχολικές σχέσεις, προγραμματισμός του εκπαιδευτικού έργου, και κυρίως η ομαλή λειτουργία των σχολείων. Η εγκύλιος συνιστά την ενεργοποίηση των σχολικών Συμβουλίων, «στη οποία συμμετέχουν εκπαιδευτικοί παραδημοτικοί παραδημοτικοί παρεμβάσεις, ενδοσχολικές σχέσεις, προγραμματισμός του εκπαιδευτικού έργου, και κυρίως η ομαλή λειτουργία των σχολείων». Η εγκύλιος συνιστά την ενεργοποίηση των σχολικών Συμβουλίων, «στη οποία συμμετέχουν εκπαιδευτικοί, γονείς, μαθητές και Τοπική Αυτοδιοίκηση». Κοντολογί

Mε κρυφή χαρά και δήθεν αντι-κειμενικό ύφος ανακοινώνουν τα ΜΜΕ ότι οι καταλήψεις λιγοστεύουν, προεξοφλώντας την ήττα του κινήματος. Ομως, μια ματιά στον πραγματικό χάρτη του αγώνα δείχνει το αντίθετο.

Πράγματι, αρκετές σχολές «άνοιξαν» αυτή την εβδομάδα. Δύούλευφαν συντονισμένα η ΔΑΠ, τα δήθεν ανεξάρτητα «φυτά», αλλά και η νεολαία του Περισσού, χάρη στην οποία χάθηκαν οι συνελεύσεις σε πανεπιστήμια όπως το Πάντειο. Στη συντριπτική πλειοψηφία των περιπτώσεων οι συνελεύσεις χάθηκαν οριακά, ενώ δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις που η ΔΑΠ ενήργησε πραξικοπηματικά και τραμπούκικα, κουβαλώντας ακόμα και ορδές από άλλες σχολές.

Ομως, υπάρχουν ακόμη 180 περίπου καταλήψεις. Κι αυτές καταλαμβάνουν τα μεγαλύτερα και πιο πολυπληθή πανεπιστήμια: Με-

Το κίνημα των καταλήψεων συνεχίζει

τσόβειο, Γεωπονικό, Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Γιάννινα, Χανιά, Βόλος οι καταλήψεις κρατάνε γερά και διανύουν ήδη την τέταρτη εβδομάδα τους. Το κίνημα περνάει μια καρπή, όχι όμως και κρίση.

Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι η Διαμαντοπούλου εκτοξεύει καθημερινά απειλές για απώλεια της εξεταστικής ή του εξάμηνου, σε μια προσπάθεια να ενισχύσει το μπλοκ της «αντι-καταλήψης», στο οποίο πρωταγωνιστεί πλέον η ΔΑΠ. Ούτε είναι τυχαίο ότι οι μπάτσοι είναι «κυρίες» στις φοιτητικές διαδηλώσεις. Έχουν σαφείς εντολές ν' αποφύγουν οποιαδήποτε πρόκληση,

μη τυχόν και πυροδοτήσουν μια έκρηξη του κινήματος και μετά δεν θα μπορούν να το μαζέψουν.

Ομως, το κίνημα δεν χρειάζεται τονωτικές ενέσεις. Εκείνο που χρειάζεται είναι να πιστέψει στις δυνά-

μεις του κι αυτές τις δυνάμεις να τις βγάλει ακόμα πιο δυναμικά στο προσκήνιο. Αυτή τη στιγμή, όλες οι δυνάμεις του συστήματος στηρίζουν τη Διαμαντοπούλου. Δεν είναι τυχαίο άλλωστε ότι σοσιαλδημοκρατία, δεξιά και ακροδεξιά ψήφισαν παρεούλα το νομοθετικό έκτρωμά τους. Την ίδια στιγμή, όμως, το σύστημα είναι περισσότερο από νομοποιημένο από κάθε άλλη φορά στη λαϊκή συνειδηση. Τα μέτρα που ανακοινώθηκαν κι εκείνα που περιμένουν τη σειρά τους δημιουργούν ένα εκρηκτικό μήγμα οργής.

Μ' αυτή την οργή πρέπει να «συναντηθεί» το κίνημα των καταλήψεων. Να τη μπολιάσει με το νεολαίστικο ενθουσιασμό, με την αγωνιστικότητα και τη μαχητικότητα. Το παιχνίδι θα παχτεί στους δρόμους και οι αγωνιζόμενοι φοιτητές πρέπει να είναι αποφασιστικός πυλώνας στο μέτωπο των εργαζόμενων.

Ο Περισσός χτυπάει πισώπλατα το φοιτητικό κίνημα

Την ώρα που το κίνημα καταλήψεων κατά του νέου νόμου μετρούσε 270 τμήματα υπό καταλήψη (γεγονός που δείχνει ότι το κίνημα έχει αντοχές και ότι δεν έχει αρχίσει η οποιαδήποτε υποχώρηση) και δεχόταν επίθεση από κυβέρνηση και παπαγαλάκια, στην οποία πρωτοστατούσε το συγκρότημα Αλαφούζου, που έγινε ο σπόνσορας του «κινήματος» της «ανοιχτής σχολής», το ΜΑΣ του Περισσού κατέβαι-

νε στις συνελεύσεις αυτής της εβδομάδας με πρόταση να τερματιστούν οι καταλήψεις και ν' αρχίσει η εξεταστική!

Ιδού η πρόταση, όπως παρουσιάστηκε από τη φυλλάδια του Περισσού: «Καταλήψη των σχολών έως την Παρασκευή». Να γίνουν κανονικά οι εγγραφές των πρωτοετών. Νέο γύρο Γενικών Συνελεύσεων κατά τη διάρκεια της εξεταστικής. Δεν έχουν καν το θάρρος να γράψουν στα

ίσια «καταλήψεις τέλος», αλλά καλύπτονται πίσω από το «μέχρι την Παρασκευή», λες και μπορεί να υπάρξει φοιτητής που δεν θα καταλάβει ότι και η ΚΝΕ/ΠΚΣ περνάει στο κίνημα της «αντικαταλήψης». Οσο για το «νέο γύρο συνελεύσεων κατά τη διάρκεια της εξεταστικής», μόνο ακρελίς θα μπορούσε να εξαπατήσει. Αυτή η άνευ σημασίας προσθήκη έγινε για να υπάρξει δήθεν διοχωρισμός από την πρόταση της ΔΑΠ ή των «ανεξάρτητων» φοιτητών της «ανοιχτή σχολής». Για την ακρίβεια, ψευτοδιαχωρισμός γίνεται απ' όσους δηλώνουν κατά του νόμου, αλλά θέλουν «ανοιχτή σχολή».

Σ' αυτές τις περιπτώσεις, όμως, εκείνο που μετράει είναι το πρακτικό αποτελέσμα κι αυτό είναι πως οι δυνάμεις του Περισσού τάσσονται υπό αίρεση η συγκρότηση, η σύνθεση και τα θέματα λειτουργίας τους, καθώς και οι αρμοδιότητές τους και οι προϋποθέσεις και η διαδικασία εκλογής των αιρετών (θα καθοριστούν με ΠΔ).

Με το νομοσχέδιο καταργούνται μια σειρά υπηρεσιακές μονάδες (γραφεία, ΠΕΚ κ.λπ.). Η μπόρα παίρνει μαζί της και τα ΚΕΔΔΥ, που προσφεραν υπηρεσίες στη διάγνωση μαθησιακών δυσκολιών και αδυναμιών, τα οποία υποβαθμίζονται σε τμήμα της διεύθυνσης εκπαίδευσης. Στον ασφυκτικό κορεσό του φθηνού σχολείου της αγοράς δεν υπάρχει χώρος για την «ειδική αγωγή».

Για να μην υπάρχει η παραμικρή αμφιβολία για τον τρομοκρατικό ρόλο της διοικητικής πυραμίδας, τα ΠΥΣΠΕ (Περιφερειακά Υπηρεσιακά Συμβούλια Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης) μετο-

κλιμάκωση, θέλει αντοχή, υπομονή και κοπιαστική δουλειά. Αγώνας με όλες τις μορφές πάλης που θα οξύνουν τη σύγκρουση, θα βοηθήσουν νέες δυνάμεις, πρωτεύεις φοιτητής να συμμετέχουν στις διαδικασίες. Κλιμάκωση σημαίνει πιο γερή οργάνωση. Πρέπει τα συμπεράσματα της πρώτης φάσης του οργάνων να φτάσουν στους χιλιάδες φοιτητές που δεν έχουν μπει ακόμα στον άγνωνα. Να αλλάξει ο συσχετισμός στο έδαφος της πάλης, να βαθαίνει η κοινή δράση με το εργατικό και λαϊκό κίνημα».

Τι υποστηρίζει αυτή η επιχειρηματολογία; Οτι το κίνημα των καταλήψεων δεν μπορεί να νικήσει, δεν μπορεί να καταργήσει το νόμο Διαμαντοπούλου! Οτι επιτρέπει εβδομάδες οι φοιτητές κάνουν καταλήψεις για πλάκα, ξέροντας ότι αποκλείται να νικήσουν! Οτι από εδώ και πέρα το θέμα είναι να κάνουν κομματική ζύμωση στους πρωτεύεις οι Κύτες και να κατεβάζουν κόσμο στις εκδηλώσεις του Περισσού και του ΠΑΜΕ.

Η ΚΝΕ/ΠΚΣ ήταν από την αρχή κατά των καταλήψεων. Η αρχική της πρόταση μηλούσε για καταλήψεις σε πρυτανείς και γραφεία διασύνδεστης και κανονική διεξαγωγή της εξεταστικής. Αναγκάστηκε να συρθεί και να δηλώσει υπέρ των καταλήψεων, όταν είδε το τεράστιο ρεύμα που είχε δημιουργηθεί στην πλειοφορία των ΑΕΙ. Και πάλι, όμως, έκανε ότι περνούσε από το χέρι της για να υπονομεύσει τον άγνωνα, υποβιβάζοντάς τον στο επίπεδο

ενός αναποτελεσματικού ογώνα διαμαρτυρίας. Γ' αυτό και το αίτημα των δυνάμεων του Περισσού ήταν «να μην εφαρμοστεί ο νόμος» και όχι «να καταργηθεί ο νόμος». Εκ προοιμίου, δηλαδή, υποστήριζαν ότι το φοιτητικό κίνημα δεν μπορεί να καταργήσει το νόμο, προσφέροντας έτοι μέγιστη υπηρεσία στην κυβέρνηση με τη σπορά ηττοπάθειας στο κίνημα.

Τώρα, συμπορεύονται ανοιχτά με τις πιο αντιδραστικές δυνάμεις στο υπόπλατα το φοιτητικό κίνημα στην πιο κρίσιμη φάση του οργάνων του. Να αλλάξει ο συσχετισμός στο έδαφος της πάλης, να βαθαίνει η κοινή δράση με το εργατικό και λαϊκό κίνημα». Τώρα, συμπορεύονται ανοιχτά με τις πιο αντιδραστικές δυνάμεις στο υπόπλατα το φοιτητικό κίνημα στην πιο κρίσιμη φάση του οργάνων του. Οπως είχαν κάνει και το μακρινό 1979, χωρίς να τα καταφέρουν, αφού το κίνημα των καταλήψεων, το οποίο αποτελείται από μέγιστη υπηρεσία στην κυβέρνηση με τη νέα πρόταση, με την προσχώρησή τους στο μπλοκ της «αντι-καταλήψης», αποφασίζοντας μαζικά καταλήψεις, αντιλαμβανόμενοι πως μόνο μέσα από ανυπόχρωτο αγώνα με καταλήψεις διαφρενίσεις θα καταργηθεί ο νόμος, ενώ σε κάθε άλλη περίπτωση θ' αρχίσουν να εφαρμόζονται διατάξεις του νόμου που δύσκολα θα μπορούν να μπλοκαριστούν. Φυσικά με τη νέα πρόταση, με την προσχώρησή τους στο μπλοκ της «αντι-καταλήψης», απομονώθηκαν ακόμα περισσότερο από τους φοιτητές που αγωνίζονται, καθώς οι μόνο που καταφέρουν είναι να βοηθούν την κυβέρνηση στην κατατάξειας στο κίνημα. Οι φοιτητές από την αρχή γύρισαν την πλάτη στην πρόστιχη γραμμή του Περισσού, αποφασίζοντας μαζικά καταλήψεις, αντιλαμβανόμενοι πως μόνο μέσα από ανυπόχρωτο αγώνα με καταλήψεις διαφρενίσεις θα καταργηθεί ο νόμος, ενώ σε κάθε άλλη περίπτωση θ' αρχίσουν να εφαρμόζονται διατάξεις του νόμου που δύσκολα θα μπορούν να μπλοκαριστούν. Φυσικά με τη νέα πρόταση, με την προσχώρησή τους στο μπλοκ της «αντι-καταλήψης», απομονώθηκαν ακόμα περισσότερο από τους φοιτητές που αγωνίζονται, καθώς οι μόνο που καταφέρουν είναι να βοηθούν την κυβέρνηση στην κατατάξειας στο κίνημα. Οι φοιτητές από την αρχή γύρισαν την πλάτη στην πρόστιχη γραμμή του Περισσού, αποφασίζοντας μαζικά καταλήψεις, αντιλαμβανόμενοι πως μόνο μέσα από ανυπόχρωτο αγώνα με καταλήψεις διαφρενίσεις θα καταργηθεί ο νόμος, ενώ σε κάθε άλλη περίπτωση θ' αρχίσουν να εφαρμόζονται διατάξεις του νόμου που δύσκο

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες έντεκα και τζάμπα φασαρία
Αναζητείται έξοδος απ' την προϊστορία...

Μήπως οι εγκέφαλοι του υπουργείου Οικονομικών της φαιδρής αποικίας μπορούν να μας δώσουν ένα νούμερο για το ποσό που θα εξοικονωμεί από τη «σφαγή» εκατό χιλιάδων δημοσίων υπαλλήλων; Μας χρειάζεται για να το αντιστοιχίσουμε με τη σφαγή πολύ-πολύ λιγότερων κηφήνων και να δείξουμε έναν ασφαλέστερο δρόμο εξοικονόμησης χρημάτων [και όχι μόνο].

«Κι οι καρδιές μας ξεριζώνονται, το μυαλό μας ξεφλουδίζεται / σαν τις φλούδες του κρεμμυδιού κι ο εαυτός μας χαμένος / χαμένος σ' ένα τελικό φόβο που κανείς δεν καταλαβαίνει» (T. S. Elliot - «Φονικό στην εκκλησία»).

Επειδή ορισμένοι λογαριασμοί για τα γαμησάτικα που πληρώνουμε τώρα είναι καταδεικτικοί, καλό είναι να ανατρέχουμε στις «επετείους» και στις μνήμες των ημερών. Τέτοιες μέρες –στις 27 Σεπτεμβρίου– του 1956, αποκαλύπτεται ότι η κρουαζέρα των 110 εστεμένων, που είχε γίνει ένα χρόνο πριν, ζημίας το ελληνικό δημόσιο κατά 140.000 δολάρια! Οι ιδιαίτερες πλήρωσαν, ξαναπλήρωσαν και σήμερα καλούνται να ξαναπληρώσουν εν συνόλω, ενώ ως ανταμοιβή για την κάλυψη που παρείχε ο εφοπλιστής Σταύρος Νιάρχος, του παραχωρήθηκε σύμβαση με ευνοϊκούς όρους για εκμετάλλευση των ναυπηγείων Σκαραμαγκά...

Ορόσημο η 29η Σεπτεμβρίου για το ελληνικό τραγούδι των καιρών μας, αφού –για λόγους που μόνο οι δεοί της μουσικής γνωρίζουν– υπήρξε αξιοσημείωτη... παραγωγή εκείνη την ημέρα: το 1949 γεννήθηκε ο Γιώργος Νταλάρας, το 1957 ο Σωκράτης Μάλαμας και το 1973 ο Φοίβος Δεληθερίας. Με δύο στα τρία και ποσοστό 66,6% που δίνει απόλυτη αυτοδυναμία στη χαρά, η σήλη δη μπορεί παρά να εκφράζει την ικανοποίησή της. Άλλωστε, «ουδέν καλό αμηιγεί κακού» που λέει και η λαϊδή [τι θα πει «ποια λαϊδή» ρε?].

Τελικά πάνω που σκεφτόμασταν [συμβαίνει ενίστε...] ότι δεν μάθαμε τι έγινε με τον βουλευτή Κίλκις του ΠαΣοΚ Θεόδωρο Παραστατίδη και την τηλεφωνική «εμφάνισή» του στο δελτίο ειδήσεων του «Άλτερ» (λεπτομέρειες στο <http://www.youtube.com/watch?v=HlmeedMnAKD0>), όπου κατατέθηκε η κορυφαία ατάκα των καιρών, ήρθε η διάψευση από τον ίδιο. Πάντως, πολύ δα δέλαιμε να μάθουμε ποιος ήταν που παρένθετη τελικά... Οχι τίποτε άλλο, αλλά προκάλεσε και την αμηχανία του... Αδώνιδος.

Δεν δέλω να πιστέψω ότι υπολείπονται κάποιων συναδέλφων τους οι δικηγόροι των 39 βατραχανθρώπων που φώναζαν ρατσιστικά συνδήματα [γνωστή, παλιά ιστορία]. Άλλοι «ενημερώνονται» επί δικογραφιών χιλιάδων σελίδων σε μια-δυο μέρες, ενώ αυτοί δεν μπόρεσαν να ενημερωθούν μέσα σε τόσους μήνες! Και η δίκη πήρε αναβολή για τον Δεκέμβρη. Για να δούμε, δα πρόλαβουν μέσα σε... τόσο λίγο διάστημα...

«Η βία, από τότε που εμφανίστηκε η "αστική νομιμότητα" κι ο κοινοβουλευτισμός, όχι μονάχα δεν έπαψε να παιζεί έναν ιστορικό ρόλο, αλλά είναι και σήμερα επίσης –όπως και σε όλες τις προηγούμενες εποχές– η βάση της κυριαρχης πολιτικής τάξης. Το καπιταλιστικό κράτος στο σύνολό του βασίζεται στη βία. Η στρατιωτική του οργάνωση είναι αυτή καθευτή μια χειροπιστή απόδειξη. Ο οπορτουνιστικός δογματισμός πρέπει πραγματικά να έχει δαιματουργά χαρίσματα για να μην το βλέπει αυτό... Μα είναι οι ίδιες ακόμη οι εκδηλώσεις της "νομιμότητας" που δίνουν αρκετές αποδείξεις γι' αυτό. Η καλύτερα: τι άλλο παρά βία είναι στην ουσία της η αστική νομιμότητα; (...) Ολη η δεωρία του νομιμόφρονος σοσιαλισμού είναι καδαρή φαντασιοκοπία. Ενώ οι άρχουσες τάξεις στηρίζονται σε κάθε τους ενέργεια στη βία, μόνο το προλεταριάτο δα έπρεπε να αρνηθεί από την αρχή και για πάντα τη χρησιμοποίηση της βίας στην πάλη του εναντίον αυτών των τάξεων [...] Αν η σοσιαλδημοκρατία παρασημόταν από τους οπορτουνιστές και αποφάσιζε να παραιτηθεί εκ των προτέρων και διά παντός από τη χρησιμοποίηση της βίας, αν αποφάσιζε να υποχρεώσει τις εργατικές μάζες να σεβαστούν την αστική νομιμότητα, τότε όλοι οι πολιτικοί της αγώνες θα χρεοκοπούσαν αξιοδήριντα –αργά ή γρήγορα– για να δώσουν τη δέση τους στην αχαλίνωτη κυριαρχία της αντιδραστικής βίας» (Rosa Luxemburg).

Θα το ξαναπούμε: Ασ' τους αστούς να ζουν με το φόβο εκείνης της ημέρας που θα έρθει κατά τας γραφάς. Θα έρθει η ώρα που οι αστικοί όφεις του κάθε office, η Goldman Sachs, τα golden boys και οι Goldsmith των ιππουργείων υπανάπτυξης και οι παπουτσήδες προστασίας του πολίτη, δα σταθούν προ στασιαστού πολίτη. Εκεί είναι ο κλαυθόρος και τριγμός των οδόντων της διά βίου μάστησης!... I promise, όπως λέει και ο έλλην ασκών χρέει πρωθυπουργός [για τα μάτια], τέταρτος τροχός της αμάξης της τρόικας.

Κοκκινοσκουφίτσα

Πολλές πηλεδιασκέψεις τελευταία...

Λεφτά υπάρχουν, αλλά μόνο για καπιταλιστές

Hκυβερνητική τακτική, από τη μια να γδέρνει τον ελληνικό λαό και από την άλλη να δίνει ζεστό χρήμα από τον κρατικό κορβανά στους καπιταλιστές, όχι μόνο συνεχίζεται, αλλά και διαφρημίζεται, με ιδιαίτερη σπουδή από τους αρμόδιους υπουργούς. Στις 13 Σεπτέμβρη, ο υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας Μ. Χρυσοχοΐδης έσπευσε να ανακοινώσει περιχαρής, ότι η Διυπουργική Επιτροπή Στρατηγικών Επενδύσεων (ΔΕΣΕ) υπήρχε στη νομοθεσία του fast track τρία «επενδυτικά σχέδια» στον τομέα των ΑΠΕ (φωτοβολταϊκά). Απέρυγε, όμως, να ανακοινώσει πόσο θα είναι το ύψος της δωρεάν χρηματοδότησης από τον κρατικό κορβανά, ενώ έμπλεξε τις θέσεις εργασίας που θα δημιουργηθούν κατά το στάδιο της κατασκευής των φωτοβολταϊκών σταθμών με 3.488.615 για κάθε θέση εργασίας! Ή για τον κάθε χρόνο με 697.723 ευρώ για κάθε θέση εργασίας. Μιλάμε δηλαδή για «τρελά» νούμερα, για επιδοτήσεις που δεν μπορεί να τις συλλάβει ο ανθρώπινος νους. Κι αυτό με ποι αντάλλαγμα, παρακαλώ; Για να πληρώνουμε, όπως προαναφέραμε, πανάκριβα το ρεύμα στη ΔΕΗ.

Οπως προαναφέραμε, ο Μ. Χρυσοχοΐδης έμπλεξε τις θέσεις εργασίας που δημιουργούνται κατά τη διάρκεια της κατασκευής και της λειτουργίας των φωτοβολταϊκών σταθμών, με σκοπό να τις εμφανίσει περισσότερες. Εδώ και καιρό, κυβέρνηση και κολασούζοι της ισχυρίζονται ότι οι ΑΠΕ θα δημιουργήσουν πολλές θέσεις εργασίας και ότι η Ελλάδα θα βγει από τη βαθιά καπιταλιστική κρίση στηριζόμενη από τον κρατικό κορβανά. Σε μια περίοδο που υπάρχει μεγάλη κρίση στον τουρισμό, ρέει άφθονο το κρατικό χρήμα για δημιουργία και άλλων ξενοδοχείων. Φυσικά, αυτή δεν είναι καινούργια μέθοδος, ούτε εφαρμόζεται για πρώτη φορά. Σε προσεχές άρθρο μας θα αναφερθούμε αναλυτικά στις απόψεις του Κ. Μαρξ για τις σχέσεις του δημόσιου χρέους με τη φορομητηκή πολιτική των κεφαλαιοκρατικών δικαιωμάτων. Εδώ παραθέτουμε απλά ένα απόσπασμα από τον πρώτο τόμο του «Κεφάλαιου»:

«Το σύστημα της δημόσιας πίστης, δηλαδή των κρατικών χρεών, που τις αρχές του τις ανακαλύπτουμε κινδύνους στην κινηζοποίησή τους, στο όνομα της μείωσης του δημόσιου χρέους δεν είναι καινούργια μέθοδος, ούτε εφαρμόζεται για πρώτη φορά. Σε προσεχές άρθρο μας θα αναφερθούμε αναλυτικά στις απόψεις του Κ. Μαρξ για τις σχέσεις του δημόσιου χρέους με τη φορομητηκή πολιτική των κεφαλαιοκρατικών δικαιωμάτων. Εδώ παραθέτουμε απλά ένα απόσπασμα από τον πρώτο τόμο του «Κεφάλαιου»:

Ο Μ. Χρυσοχοΐδης ανακοίνωσε ότι το συνολικό ύψος των «επενδύσεων» αυτών θα ανέλθει σε 1.133.800.000 ευρώ. Οπως προαναφέραμε, αποσύνησε το πτώση θα είναι η δωρεάν χρηματοδότηση από τον κρατικό κορβανά. Πόση είναι αυτή; Από τις 8 Σεπτέμβρη του 2011 μέχρι τις 19 Σεπτέμβρη του 2011 εγκρίθηκαν 38 «επενδυτικά σχέδια» φωτοβολταϊκών σταθμών, στα οποία θα δοθούν 20.830.863 ευρώ κρατική χρηματοδότηση, ενώ θα δημιουργηθούν μόνο 6

θέσεις εργασίας κατά τη διάρκεια της λειτουργίας τους! Η κρατική χρηματοδότηση ήταν το 40% της δαπάνης της «επενδύσης». Με βάση αυτά τα δεδομένα, συμπεράσματα, ότι για τις τρεις fast track επενδύσεις θα δοθούν από τον κρατικό κορβανά 453.520.000 ευρώ δωρεάν, ενώ θα δημιουργηθούν 130 θέσεις εργασίας κατά τη διάρκεια της λειτουργίας των τριών φωτοβολταϊκών σταθμών!

Πώς μεταφράζεται αυτό σε

οι καπιταλιστές για τα πέντε χρόνια της υποχρεωτικής λειτουργίας των φωτοβολταϊκών σταθμών στη διάρκεια της λειτουργίας της φωτοβολταϊκών σταθμών με 3.488.615 για κάθε θέση εργασίας! Ή για τον κάθε χρόνο με 697.723 ευρώ για κάθε θέση εργασίας. Μιλάμε δηλαδή για «τρελά» νούμερα, για επιδοτήσεις που δεν μπορεί να τις συλλάβει ο ανθρώπινος νους. Κι αυτό με ποι αντάλλαγμα, παρακαλώ; Για να πληρώνουμε, όπως προαναφέραμε, πανάκριβα το ρεύμα στη ΔΕΗ.

Οπως προαναφέραμε, ο Μ. Χρυσοχοΐδης έμπλεξε τις θέσεις εργασίας που δημιουργού

Πιστοί στις προσταγές του ΔΝΤ

«Δεν είναι ρεαλιστικό να λέμε ότι δεν θα ληφθούν νέα μέτρα. Το μηνύμαντο δεν ήταν προκαθορισμένο μια για πάντα, θα απαιτηθούν και νέα μέτρα όσο θα προχωράμε». Κυνικός ο εκπρόσωπος του ΔΝΤ στην Ελλάδα, Μ. Τράα, συνόψισε σ' αυτή τη φράση την ουσία της «κινεζοποίησης» του ελληνικού λαού, μιας διαδικασίας που ξέρουμε πότε έχει ξεκινήσει, δεν ξέρουμε όμως πότε θα τερματιστεί.

Ενα από τα συνέδρια που οργανώνει ο «Εκόνομιστ», γηραιό έντυπο του αγγλοσαξονικού χρηματιστικού κεφαλαιου, έδωσε και πάλι την ευκαιρία για να συναντηθούν τα... μεγάλα πνεύματα. Ο εκπρόσωπος του ΔΝΤ Ζήτησε «γενναίες μειώσεις των μισθών» και μαζικές απολύσεις, ακόμη και στο στενό δημόσιο τομέα. Στον αέρα άρπαξε την πάσα ο παρακαθήμενος Βενιζέλος και έκανε παρέμβαση, ενώ είχε προγματοποιήσει τη δική του ομιλία.

Πρώτα-πρώτα, έγλειψε πατόκορφα

τον Τράα «γιατί όντας επικεφαλής του μόνιμου γραφείου του Διεθνούς Νομιμοτικού Ταμείου στην Ελλάδα μας βοηθά πάρα πολύ με τη μεγάλη του ικανότητα, την εμπειρία, την αίσθηση των αριθμών που έχει και επίσης την πολύ καλή γνώση της ελληνικής προγραμματικής που έχει αποκτήσει. Είναι ένας πολύτιμος συνεργάτης». Στη συνέχεια, συμφώνησε πλήρως μαζί του, χωρίς καμιά επιφύλαξη, κάνοντας παράλληλα την αυτοκριτική του, με την ταπεινότητα που αρμόζει σ' έναν υπήκοο της αυτού μεγαλειότητος του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαιου: «Εμείς, όμως, πρέπει να κάνουμε το καθήκον μας ούτως ή άλλως. Και το καθήκον μας είναι να προωθήσουμε τους δημοσιονομικούς στόχους και τις διαρθρωτικές αλλαγές για τις οποίες μιλήσει ο κ. Τράα και για τις οποίες το Υπουργικό Συμβούλιο στις 6 Σεπτεμβρίου έλαβε μια σειρά από πολύ σημαντικές αποφάσεις (...) Δεν γίνεται να πορευεί η χώρα χωρίς την προγραμματική εφαρμογή επιτέλους των μεγάλων

διαρθρωτικών αλλαγών και έχουμε καθυστερήσει. Έχουμε καθυστερήσει και πρέπει τα πράγματα να τα τελειώνουμε και να κλείνουμε τους φακέλους. Πρέπει επιτέλους να γίνουν ιδιωτικοποιήσεις (...) Η αναδιάρθρωση των φορέων, το κλείσιμο περιττών Οργανισμών της γενικής κυβέρνησης (...) Ναι, πράγματι, υπάρχει πλεονάζον προσωπικό και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα και στον στενό δημόσιο τομέα (...) Ο δημόσιος τομέας πρέπει να αποκτήσει τις διαστάσεις που αντιστοιχούν στο προγραμματικό οικονομικό μέγεθος της χώρας. Το ίδιο ισχύει για άλλες αλλαγές όπως το μισθολόγιο, των δημοσίων υπαλλήλων και των εργαζομένων στον ευρύτερο δημόσιο τομέα (...) Μόνο έτσι θα γίνουμε μια προγραμματικά φιλοεπενδυτική και φιλοαναπτυξιακή χώρα».

Κατόπιν αυτών καταλαβαίνετε πως όσα ανακοίνωσε ο Μόσιαλος την Τετάρτη το βράδυ δεν είναι το τελικό «πακέτο», αλλά μια μικρή πρόγευση του.

■ Κι αν γίνουν εκπογές:

Αντε πάλι το ίδιο έργο. Αφού είδαμε την υπερπαραγωγή «Δρομοτικές εθνικές στιγμές» σε νέα επεισόδια (κάθε που πλησιάζει η ανάληψη μιας δόσης του αποκιοκρατικού δανείου της τροικας, που συνοδεύεται από νέα μέτρα, βλέπουμε κι έναν νέο κύκλο του εν λόγω σίριαλ), ήρθε η ώρα να παρακολουθήσουμε και το νέο κύκλο του σίριαλ «Οργισμένη η κοινοβουλευτική ομάδα του ΠΑΣΟΚ».

Επειδή δεν μας αρέσει να πολυασχολούμαστε με ήσσονος σημασίας θέματα, θέτουμε το ερώτημα που σκοπίμως δεν θέτουν τα αστικά ΜΜΕ: Θέλουν εκλογές οι βουλευτές του ΠΑΣΟΚ; Θέλουν, δηλαδή, να παίξουν ρώση κουλέτα με τους παχυλούς μισθούς και τα λοιπά προνόμια (χώρια τα «οφέλη» από τη διαπλοκή), που τους εξασφαλίζει η βουλευτική έδρα; Είναι κανένας τους σίγουρος ότι θα επανεκλεγεί;

Τότε γιατί «γκρινιάζουν»; Οι ελάχιστοι που «γκρινιάζουν» το κάνουν είτε γιατί θέλουν να θωρακίσουν τη μελλοντική επανεκλογή τους είτε γιατί θέλουν να μπουν στη λίστα αναμονής των υφυπουργίσμων. Τόσο απλά...

■ Εξορθολογισμός!

Κράζουν καθημερινά οι κυβερνώντες κι από κοντά οι ξεσαλωμένοι Πρετεντεράκηδες: έχουμε μεγάλο κράτος, πρέπει να το μειώσουμε. Και προσποθούν να καλλιεργήσουν τον «κοινωνικό αυτοματισμό»: αυτοί οι τεμπτέληδες, οι χαραμοφάρηδες, με τις μισθάρες, είναι που δημιουργούν το πρόβλημα.

Στο μεταξύ, έχουμε ήδη πάρει, παίρνουμε καθημερινά, μια κολή γεύση από τον εξορθολογισμό και τη μείωση του κράτους. Βλέπουμε το χάος του ΗΣΑΠ, μετά τη βίαιη μετάταξη περίπου 150 εργαζόμενων από τις πλοτφόρμες-σταθμούς. Κάθε 5 λεπτά περνούσε συρμός του ηλεκτρικού, με τον οποίο εξυπηρετούνται καθημερινά ολόκληρες περιοχές, κάθε μισή ώρα περνά τώρα. Ο κόσμος βρίζει, σπρώχνεται, πλακώνεται, στριμώχνεται, το πρόγραμμά του γίνεται άνω κάτω. Είναι ευτύχημα που ακόμα δεν έχει γίνει κάποιο απύχημα.

Τον «εξορθολογισμό» δεν θα τον πληρώσουν μόνο οι εργαζόμενοι που θα πεταχτούν στο δρόμο. Θα τον πληρώσουν όλοι οι εργαζόμενοι. Οι ελάχιστες άθλιες υπηρεσίες που τους παρείχε το κράτος, είτε μέσω της κεντρικής διοίκησης, είτε μέσω των δήμων, είτε μέσω των κρατικών επιχειρήσεων κοινής ωφελειας, θα γίνουν αθλιότερες. Μαζί με τη φτώχεια και την ανέξια θα έρθει και η ταλαιπωρία. Αβίωτος θα γίνει ο βίος όλων μας, προς δόξαν των κερδών της εγχώριας κεφαλαιοκρατίας και του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλοίου.

ΥΓ: Ο μόνος τομέας στον οποίο δεν πρωθείται «εξορθολογισμός» με απολύσεις είναι οι μηχανισμοί καταστολής, οι οποίοι αυξάνονται και τληθύνονται. Μπορεί ο ηλεκτρικός να περνά πλέον κάθε μισή ώρα, οι μπάτσοι όμως είναι ανά πάσα στιγμή έτοιμοι να επέμβουν για την «αποκατάσταση της τάξης». Κι αν δεν υπάρχει αντικείμενο άμεσου κοινωνικού ενδιαφέροντος, δέρνουν τους οπαδούς στα γήπεδα ή και στους δρόμους, για να μάθουμε όλοι πως... το ξύλο βγήκε απ' τον παράδεισο.

■ Καρφί κατά Γιωργάκη

Λεπτομέρεια, αλλά ας μην την αφήσουμε ασχολίαστη. Κριτική στον Σαμαρά για αντιπολευτική πλειοδοσία ασκούσε ο Βενιζέλος, σε μια ακόμη αρχηγική εμφάνιση στη Βουλή, την περαισμένη Τετάρτη, απόντος και πάλι του παραπαίοντος Παπανδρέου. Κι αφού έκανε την κριτική στον Σαμαρά, διαλέγοντας προσωπικά τις εκφράσεις του ώστε να είναι όσο το δυνατόν πιο ήπιες, πέταξε τον κάρφο: «Το έχουμε κάνει όλοι το λάθος αυτό. Δεν υπάρχει περιθώριο επανάληψης αυτής της πρακτικής. Ο, τι λες ως Αντιπολίτευση οφελείς να το πράττεις ως Κυβέρνηση». Για ποιον ήταν το καρφί; Για τον Παπανδρέου, φυσικά, που υποσχόταν λαγούς με πετραχήλια στην προεκλογική περίοδο του -καθόλου μακρινού- 2009.

Ξέχασε κάτι, όμως, ο -και συνταγματολόγος- Βενιζέλος. Οι κυβερνητικοί που εκλέχτηκε με υποσχέσεις τις οποίες μετέτρεψε στην αντίθετη τους δεν έχει την κοινωνική νομιμοποίηση που (υποτίθεται ότι) απαιτεί η αστική κοινοβουλευτική δημοκρατία. Ο ίδιος, όμως, είχε υποστηρίξει λόγο πριν, ότι η κυβέρνηση έχει εντολή μέχρι το 2013. Αυτοδιαφεύστηκε δηλαδή ο συνταγματολόγος-πολιτικός.

Και για να πάμε στη λογική συνέπεια των φάσεων και αντιφάσεων του φλύαρου Βενιζέλου, σημειώνουμε πως εκείνο που αποδεικνύεται για μια ακόμη φορά είναι πως η αστική πολιτική είναι η επιστήμη της εξαπάτησης των εργαζόμενων μαζών.

Αυξάνεται η «πρόβλεψη» για την «ύφεση»

«Ζούμε μια ύφεση η οποία είναι πρωτοφανής για τις τελευταίες δεκαετίες στην Ελλάδα, μια ύφεση που παρά τις προβλέψεις για το -3,8% του περασμένου Μαΐου από τους εταίρους μας και από την Τράπεζα της Ελλάδος, θα φτάσει το -5,5%». Αυτό δήλωσε ο Βενιζέλος, μιλώντας στις αρχές της εβδομάδας στο συνέδριο του Economist. Παρακολούθησε την εξέλιξη. Πριν από 20 μέρες μιλούσε για «ύφεση» μεταξύ -4,5% και -5,3%. Πριν μια βδομάδα πήγε στο -5,3%. Τώρα πάει στο -5,5%.

Μεσολάβησε τίποτα; Εβγαλε τίποτα καινούργια στοιχεία η Ελλάτα; Οχι. Απλά, ο Βενιζέλος το... γλυκαίνει στηγάσιγα, γιατί ξέρει ότι στο τέλος του χρόνου, ειδικά μετά τα νέα χαράτσια που επιβάλλονται, η «ύφεση» θα είναι ακόμα πιο βαθιά, γιατί ο κόσμος θα έχει «στεγνώσει» εντελώς. Και βέβαια, η βαθύτερη «ύφεση» δεν θα φέρει μόνο περισσότερη ανεργία, αλλά και νέα αντιλαϊκά μέτρα, με επίκληση της μείωσης των «προγραμματισμένων» κρατικών εσόδων.

Κόβουν φλέβες

Σε κατάσταση απελπισίας βρίσκονται όλοι οι οπαδοί της παύσης πληρωμών και αναδιαπραγμάτευσης του χρέους, ώστε να πληρωθεί μόνο το «νόμιμο» και το «απεγχέσι» να μην πληρωθεί. Δεν είναι και λίγο πρόγραμμα κοτζάμ Στρος-Καν να βγαίνει και να ζητά το ίδιο, μιλώντας για «κούρεμα» της τάξης του 50%-60%, αναπτύσσοντας μια διαχειριστική λογική, κάθε άλλο παρά αντικαπιταλιστική. Πώς να εξηγήσουν ότι η πρότασή τους είναι... ριζοσπαστική, όταν την υποστηρίζει το κάθαρμα του

Πλάκωσαν και οι εμίρηδες, μπερδεύτηκαν με τους κακομοίρηδες, ελεύθερος ο Μάκης, αγαπούλες...

Το διοικητικό αδιέξοδο στην ΠΑΕ Παναθηναϊκός έδεχνε μη αντιμετωπίσιμο στα μέσα της προηγουμένης βδομάδας. Κύκλοι προσκείμενοι στον Τζίγγερ δήλωσαν ότι οι Βαρδινογιάννηδες δεν θα αποδέχονταν τους όρους του Βγενόπουλου, με συνέπεια ο δεύτερος να κατηγορεί τον Τζίγγερ ότι δεν επιθυμεί το καλό του Παναθηναϊκού και να δηλώνει ότι θα σταματήσει την προσπάθεια για να βρεθεί διοικητική λύση στην πράσινη ΠΑΕ. Και ενώ όλοι ξεκίνησαν για το Πρωτοδικείο, ξαφνικά στην σκηνή μπούκαρε ο Βλάσσης Τσάκας και με την ιδιότητα του εκπρόσωπου του 26χρονου σαουδάραβα πρίγκιπα Σουλτάν Μπιν Φαρφάν Αλ Σαούντ και άρχισε να μοιράζει – όχι ρολόγια, όπως μοιράζει στο Σύνταγμα ο Ιμπν Σαούντ, την περίοδο της χούντας – αλλά εκατομμύρια ευρώ που ηλιάστηκαν στη λόγια.

Με την εμφάνιση του εμίρη σήμανε συνογερμός στα επιτελεία του Τζίγγερ και του Βγενόπουλου. Από την πλευρά του Τζίγγερ ζητήθηκαν, από την αρχή, συγκεκριμένες δεσμεύσεις από τον πρίγκιπα και εμπράγματες εγγυήσεις για να του παραχωρηθεί το πλειοψηφικό ποσκέτο. Ανεξάρτητα από το αν έχουν «συμμετοχή» στη συγκεκριμένη πρόταση, όπως τους κατηγορεί ο Βγενόπουλος, ή όχι, οι Βαρδινογιάννηδες προβάλλουν πλέον ως οι εγγυητές της επόμενης μέρας. Αν έχουν έρθει σε συμφωνία από τα πριν με τον εμίρη και κάποιους από τους επιχειρηματικούς κύκλους που νταραβείριζονται στην αραβική χερσόνησο, τότε θα παραδώσουν την ομάδα σε «σήγουρα» χέρια και κανένας δεν θα μπορεί να τους κατηγορήσει ότι δεν ενδιαφέρονται γι' αυτή. Αν δεν έχουν ανάμιξη στην υπόθεση και ο εμίρης αποδειχτεί μαϊμού, και πάλι θα κερδίσουν πτώντους, αφού θα φανεί ότι απορρίπτουν την πρόταση και προστατεύουν την ομάδα από τα λαμπόγια, προβάλλοντας ως εγγυητές, ενώ ταυτόχρονα θα καταρρίψουν τα επιχειρήματα του Βγενόπουλου, όπι την έκαναν με ελαφρά πηδηματάκια και δεν νοιάζονται για το αύριο του Παναθηναϊκού.

Από την πλευρά του ο Βγενόπουλος, μετά την εμφάνιση του εμίρη, είναι περισσότερο στριμωγμένος από πιον. Αν η

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

πρόταση είναι πραγματική, χάνει κάθε πι-

θανότητα να διοικήσει τον Παναθηναϊκό και βγάνει από το κάδρο. Αν ο εμίρης είναι μαϊμού και οι Βαρδινογιάννηδες απορρίψουν την πρότασή του, δεν θα έχει δικαιολογίες εναντίον τους και θα πρέπει να εντείνει τις προσπάθειές του για να βρει διοικητική λύση, διαφορετικά θα χάσει τα ερείσματα που έχει στον κόρμο του Παναθηναϊκού.

Ανεξάρτητα από την τελική κατάληξη της υπόθεσης, θα πρέπει να κρατήσουμε δυο πρόγραμα. Πρώτο, τη γραφική φιγούρα του εκπρόσωπου του πρίγκιπα, Βλάσση Τσάκα, που εμφανιστικά θυμίζει τα βερνιάρη ή κρεοπώλη πρόσδρομο συνοικιακής ομάδας και όχι επιχειρηματικό μάντζερ. Δεύτερο, να υπενθυμίσουμε για μια ακόμη φορά ότι αν ο εμίρης είναι πραγματικός και όχι γιαλαντζή, ο λόγος που θα «επενδύσει» στον Παναθηναϊκό δεν είναι γιατί είναι οπαδός του, αλλά γιατί θα μπορέσει να δεξπλύνει χρήματα και να χρησιμοποιήσει την ομάδα και για πιθανές δουλειές με το ελληνικό δημόσιο, σε μια περίοδο που η κυβέρνηση ψάχνει τους επενδυτές με το κιάλι.

Δεν είναι συνηθισμένο φαινόμενο στα ελληνικά γήπεδα οι οπαδοί της γηπεδούχου ομάδας να συμπαρατάσσονται με τους φιλοξενούμενους οπαδούς και να τους δείχνουν έμπρακτα την αλληλεγγύη τους. Το γεγονός αυτό είναι αρκετό για να καταλάβουμε το μέγεθος της απρόληπτης επίθεσης των μπάτσους εναντίον των οπαδών του ΠΑΟΚ στη Θεσσαλονίκη. Στα διόδια του Σχηματαρίου, μερικοί οπαδοί κατέβηκαν για να κατουρήσουν και δέχτηκαν επίθεση από τους μπάτσους, οι οποίοι δεν αρκεότηκαν στο ξύλο αλλά έσπασαν και τα τζάμια των πούλμαν. Οι οπαδοί του ΠΑΟΚ αντέρριασαν, ακολούθησε μάχη σώμα με σώμα και στη συνέχεια τα επεισόδια μεταφέρθηκαν στις Αφίδνες, όπου έγινε επίθεση στο αστυνομικό τμήμα και προκλήθηκαν ζημιές στο σταθμό των διοδίων. Ανακοινώσεις εξέδωσαν η ΠΑΕ ΠΑΟΚ, που κατηγόρησε τους μπάτσους ότι προκαλούν επεισόδια και προάγουν την οπαδική βία, όπως και η Θύρα 4, σε πιο σκληρό ύφος, με ευθεία επίθεση προς τον πρωθυπουργό. Οι συνδεσμίτες της Θύρας 4 διοιχώρισαν την θέση τους από τα συνθήματα εναντίον της μάνας του πρωθυπουργού, δηλώνοντας: «Δεν θέλουμε η μάνα του πρωθυπουργού να εξομοιώνεται με τις ιερόδουλες, αφού οι τελευταίες βγάζουν τίμια το ψωμί τους και δεν μας φορτώθηκε στο σβέρκο κάποιο καθυστερημένο μουσικό τους!»

Την επόμενη μέρα, στην πλειοψηφία τους οι αθλητικοί συντάκτες σχολίασαν αρνητικά την ανακοίνωση της ΠΑΕ ΠΑΟΚ, καλώντας την επί της ουσίας να μη δίνει άλλοθι στους χουλιγκάνους της εξέ-

κοί ΜΑΤάδες έφαγαν πολύ ξύλο.

Στη συνέχεια, οι μπάτσοι έκαναν χρήση δακρυγόνων και άρχισαν να χτυπούν όγρια τους οπαδούς του ΠΑΟΚ, τραυματίζοντας αρκετούς απ' αυτούς, ενώ κάποιοι λιποθύμησαν από το συνδυασμό μεγάλης ζέστης και χημικών.

Οι οργανωμένοι οπαδοί του Πανιώνιου στη θύρα 3 και όλο το γήπεδο άρχισε να φωνάζει συνθήματα εναντίον των μπάτσων, ενώ άνθρωποι της ΠΑΕ Πανιώνιος άνοιξαν τη διπλανή θύρα που οδηγεί στη διροφή κερκίδα, η οποία έχει να χρησιμοποιηθεί χρόνια, για να βρουν σ' αυτή καταφύγιο οι οπαδοί του ΠΑΟΚ. Την ίδια στιγμή, αρκετοί οπαδοί του Πανιώνιου αγόρασαν νερά για να τα προσφέρουν στους τραυματισμένους ΠΑΟΚτζήδες.

Η κόντρα με τους μπάτσους συνεχίστηκε αρκετή ώρα αργότερα, κατά το ταξίδι της επιστροφής των οπαδών του ΠΑΟΚ στη Θεσσαλονίκη. Στα διόδια του Σχηματαρίου, μερικοί οπαδοί κατέβηκαν για να κατουρήσουν και δέχτηκαν επίθεση από τους μπάτσους, οι οποίοι δεν αρκεότηκαν στο ξύλο αλλά έσπασαν και τα τζάμια των πούλμαν. Οι οπαδοί του ΠΑΟΚ αντέρριασαν, ακολούθησε μάχη σώμα με σώμα και στη συνέχεια τα επεισόδια μεταφέρθηκαν στις Αφίδνες, όπου έγινε επίθεση στο αστυνομικό τμήμα και προκλήθηκαν ζημιές στο σταθμό των διοδίων. Ανακοινώσεις εξέδωσαν η ΠΑΕ ΠΑΟΚ, που κατηγόρησε τους μπάτσους ότι προκαλούν επεισόδια και προάγουν την οπαδική βία, όπως και η Θύρα 4, σε πιο σκληρό ύφος, με ευθεία επίθεση προς τον πρωθυπουργό. Οι συνδεσμίτες της Θύρας 4 διοιχώρισαν την θέση τους από τα συνθήματα εναντίον της μάνας του πρωθυπουργού, δηλώνοντας: «Δεν θέλουμε η μάνα του πρωθυπουργού να εξομοιώνεται με τις ιερόδουλες, αφού οι τελευταίες βγάζουν τίμια το ψωμί τους και δεν μας φορτώθηκε στο σβέρκο κάποιο καθυστερημένο μουσικό τους!»

Τα πράγματα στις εξέδρες του γηπεδού ήταν ήρεμα και κατά τη διάρκεια του ημιγρόνου μια ομάδα από τους οπαδούς του ΠΑΟΚ ζήτησε από τους μπάτσους να τους δείχνουν έμπρακτα την αλληλεγγύη τους. Το γεγονός αυτό είναι αρκετό για να καταλάβουμε το μέγεθος της απρόληπτης επίθεσης των μπάτσους εναντίον των οπαδών του ΠΑΟΚ στη Θεσσαλονίκη. Στα διόδια του Σχηματαρίου, μερικοί οπαδοί κατέβηκαν για να κατουρήσουν και δέχτηκαν επίθεση από τους μπάτσους, οι οποίοι δεν αρκεότηκαν στο ξύλο αλλά έσπασαν και τα τζάμια των πούλμαν. Οι οπαδοί του ΠΑΟΚ αντέρριασαν, ακολούθησε μάχη σώμα με σώμα και στη συνέχεια τα επεισόδια μεταφέρθηκαν στις Αφίδνες, όπου έγινε επίθεση στο αστυνομικό τμήμα και προκλήθηκαν ζημιές στο σταθμό των διοδίων. Ανακοινώσεις εξέδωσαν η ΠΑΕ ΠΑΟΚ, που κατηγόρησε τους μπάτσους ότι προκαλούν επεισόδια και προάγουν την οπαδική βία, όπως και η Θύρα 4, σε πιο σκληρό ύφος, με ευθεία επίθεση προς τον πρωθυπουργό. Οι συνδεσμίτες της Θύρας 4 διοιχώρισαν την θέση τους από τα συνθήματα εναντίον της μάνας του πρωθυπουργού, δηλώνοντας: «Δεν θέλουμε η μάνα του πρωθυπουργού να εξομοιώνεται με τις ιερόδουλες, αφού οι τελευταίες βγάζουν τίμια το ψωμί τους και δεν μας φορτώθηκε στο σβέρκο κάποιο καθυστερημένο μουσικό τους!»

Τα πράγματα στις εξέδρες του γηπεδού ήταν ήρεμα και κατά τη διάρκεια του ημιγρόνου μια ομάδα από τους οπαδούς του ΠΑΟΚ ζήτησε από τους μπάτσους να τους δείχνουν έμπρακτα την αλληλεγγύη τους. Το γεγονός αυτό είναι αρκετό για να καταλάβουμε το μέγεθος της απρόληπτης επίθεσης των μπάτσους εναντίον των οπαδών του ΠΑΟΚ στη Θεσσαλονίκη. Στα διόδια του Σχηματαρίου, μερικοί οπαδοί κατέβηκαν για να κατουρήσουν και δέχτηκαν επίθεση από τους μπάτσους, οι οποίοι δεν αρκεότηκαν στο ξύλο αλλά έσπασαν και τα τζάμια των πούλμαν. Οι οπαδοί του ΠΑΟΚ αντέρριασαν, ακολούθησε μάχη σώμα με σώμα και στη συνέχεια τα επεισόδια μεταφέρθηκαν στις Αφίδνες, όπου έγινε επίθεση στο αστυνομικό τμήμα και προκλήθηκαν ζημιές στο σταθμό των διοδίων. Ανακοινώσεις εξέδωσαν η ΠΑΕ ΠΑΟΚ, που κατηγόρησε τους μπάτσους ότι προκαλούν επεισόδια και προάγουν την οπαδική βία, όπως και η Θύρα 4, σε πιο σκληρό ύφος, με ευθεία επίθεση προς τον πρωθυπουργό. Οι συνδεσμίτες της Θύρας 4 διοιχώρισαν την θέση τους από τα συνθήματα εναντίον της μάνας του πρωθυπουργού, δηλώνοντας: «Δεν θέλουμε η μάνα του πρωθυπουργού να εξομοιώνεται με τις ιερόδουλες, αφο

DIXI ΕΤ SALVAVI ANIMAM MEAM

Είστε για λίγη χαοτικότητα; (Τι Ζυρίχη, τι Κοζάνη)

Η τρόικα (η περεστρόικα, το ΙΚΑ, τα σύκα, η Μαρίκα...) και ο καταραμένος όρχις

Πολυτεχνείο '73 - φοιτητικές καταλήψεις 2011 – η πέμπτη φάλαγγα του Περισσού στο μόνιμο καθήκον της υπονόμευσης των αγώνων

◆ «Ακούστε εσείς./ Εσείς που κοιμήθηκατε απόψε στα ζεστά, / σβήνοντας με μια κίνηση το φως./ Σαν τους θεούς που παίζουν τη "Δημιουργία"/ ("Γεννηθήτω το φως" – και εγένετο). Ακούστε με./ Τούτη την άναρθρη νύχτα που σωπαίνουν οι λύκοι/ γιατί ουρλιάζουν οι άνθρωποι. Ακούστε με./ Εσείς, που κοιμάστε αγκαλιά με τα όνειρα./ Εσείς, που σας φιλά στο σόμα η Ζωή./ Που σας χαϊδεύει με το μετάξι της. Εσείς,/ Ακούστε με./ Λίγες μόνο ώρες απ' τη στεριά/ Και χίλια χρόνια μακριά από την Οικουμένη. Παλεύει ένα ολομόναχο νησί,/-πέτρινος αφαλός στο χάος της θάλασσας-/ στο ασύγαστο Αιγαίο, που σηκώθηκε ορθό./ Και χύθηκε πάνω στα γκρεμά του./ Απόψε έφτασε εκεί ο Κατακλυσμός,/ ξεκολλημένος απ' τις σελίδες της μυθολογίας./ Κι έσπασε τους μύλους του Νησιού./ Και χόρεψε στην πέτρινη ράχη του/ τον πυρρήχιο της λύσσασις./ Απόψε βρέχει μαχαιρία η βροχή και σκίζουν τις κοιλιές των τσαντηριών τους./ Ο βοριάς δείχνει ολίσια το νησί./ Και τα κύματα αδειάζουν τις άγριες δεξαμενές τους/ ίσα πάνω του./ Και σκάβουν, σκάβουν την πλαγιά./ (Κι ο κόσμος γέμισε ρυτίδες...)/ Α, τι κυλούν τις νύχτες οι κατεβασίες./ Τι πταίρουν, και τι φέρνουν, και τι κυνηγούν./ Τι μπόγους, τι σοδιές και τι υπάρχοντα./ Τι αίματα, τι δέματα και τι φυλαχτά.../ Το γράμμα της μανούλας... Που βράχηκε./ Και δε θα διαβάζεται πια/ (κι ήταν τόσο λίγη η ορθογραφία

της...)/ Κι όλα αυτά γιατί; Μα γιατί;/ Γιατί η ματιά τους είναι απλή και φεγγερή;/ Γιατί ζεστάνει τις πληγές του κόσμου./ Γιατί η μιλιά τους είν' γλυκιά και ταπεινή./ Σαν την "επί του δρους" ο μι λί α.../ Απόψε πάλι δεν θα κοιμηθώ./ Απόψε πάλι θα βραχώ με τους βρεγμένους./ Και θα βογγίζω με τους αρρώστους./ Γιατί η Ψυχή μου έμεινε εκεί./ Γιατί ο Γολγοθάς που με κάρφωσε/ μούδωσε το σταυρό του μαζί μου». (Μενέλαιος Λουντέμης, Η ψυχή μου έμεινε εξορία).

◆ Τον συρφετό των αγανακτισμένων φοιτητών έβγαλε στη σκηνή ο Παπάρης Πορδοφάλτε (και ήταν εμφανές το μαύρισμα της Μυκόνου και το σούπερ ντούπερ στρινγκάκι όλων των σχετικών καλεσμένων...).

◆ Ουλιμέιτ, κουάλιτου [έχουμε πήξει στην αγγλική (τηλεοπτική) προφορά...].

◆ Ο Στάθης εργάζεται και στην «Χαραυγή»; (φ. 20-9-11, σελ.4).

◆ Κίνημα πολιτών, λέει, «καταναλώνουμε δι παράγουμε». Για το παράγουμε, τέλος τιάντων, αλλά το καταναλώνουμε με τρία ευρώ και είκοσι λεπτά μια μπουκίτσα φαΐ, κομμάτι δύσκολο αικούγεται.

◆ Πρωτοπόρα η ΚΟΕ και άλλοι ανεκάλυψαν την άμεση δημοκρατία στην... καπιτολιστική Ισλανδία (που είναι ο Βάγκνερ, που 'ναι ο Πουτσίνι, δηλαδή...).

◆ «Εκεί στο κέντρο της πλατείας κάθε ιδεολογική ταυτότητα κατέρρευσε. Το ρυθμό τον έδινε η πράξη και μόλιστα η απελευθερωτική πράξη, η πράξη με θεμέλιο και απόληξη την άμεση δημοκρατία». Μικρό τμήμα πονήματος-παραληρήματος στην «Βαβυλωνία» No 2 με τίτλο «Κομμουνισμός και κόκκινα άλογα». Δεν ήταν, λοιπόν, μόνο οι ελληναράδες που απαγόρευαν τις... ιδεολογίες στο Σύνταγμα, αλλά και τούτοι δω που παίζανε καλά, μα πολύ καλά το ρόλο τους... Ζητείται υπόλοιπο

1.500 ευρώ από κάποια

απεργία...

◆ «Οπως είναι γνωστό, ο Πάστερνακ σπούδασε φιλοσοφία στη Γερμανία. Αντρώθηκε την εποχή της τσαρικής Ρωσίας κι από τα νιάτα του το πνεύμα του διαμορφώνεται με το γερμανικό ιδεαλισμό... Η φιλοσοφία του έργου (σ.σ. Δόκτωρ Ζιβάγκο) είναι ένας συνδυασμός θρησκευτικής σλαβόφιλης μυστικοπάθειας με δυτικές φιλοσοφικές έννοιες... Στο μυθιστόρημα του Πάστερνακ η ρωσική πραγματικότητα παρουσιάζεται μουντή και ταραγμένη, συγγενεύει περισσότερο με την εικόνα που της δίνει ο Μπούνιν... Εχει μέρη καλά και μέρη μέτρια... Είναι φυσικό οι ίδεες αυτές και αυτά τα αισθήματα που αναπτύσσονται μέσα στο έργο του Πάστερνακ, να τον θέτουν σ' αντιδικία με τον κοινωνικό του περίγυρο... Ωστόσο η Πολιτεία πρόσφερε στον Πάστερνακ όλες τις ανέσεις και φρόντισε να διώξει από πάνω του κάθε βιοτική ένωσης και ενόχληση. Μερικοί έξοιν που τον επιστέφεται πριν από λήγοντας τον περιγράφουν να ζει μεγαλόπετρο, περίρριφονς σα θεός, μέσα στην έπαυλή του τρηγυρισμένη από ψηλά δέντρα κι ανθισμένα παρτέρια, γεμάτη από καλλιτεχνήματα κι όλα τα αγαθά του πολιτισμού. (Μάρκου Αυγέρη, Απαντά, Τόμος Γ, Οι ίδεες του Πάστερνακ στο μυθιστόρημά του «Δόκτωρ Ζιβάγκο» - εκδόσεις «Νέα Τέχνη», 1965).

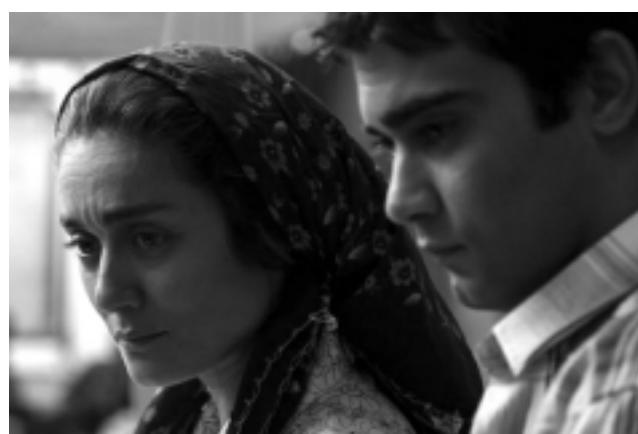
Βασίλης

πικών μαρτυριών των αγωνιστών που κατατίθενται.

■ Σεμίχ Καπλάνογλου Γάλα

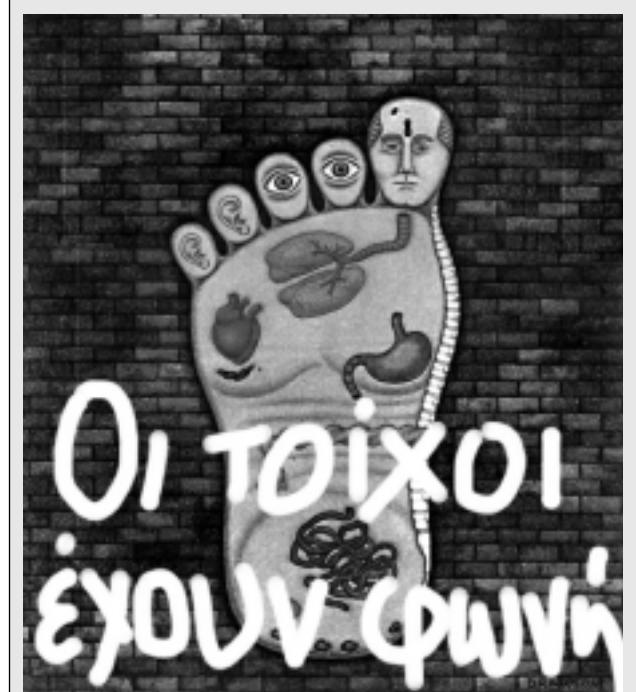
Το «Γάλα» του Καπλάνογλου είναι το δεύτερο μέρος της «Τριλογίας του Γιουσούφ» (Αυγό, Γάλα, Μέλι) και έκανε πρεμιέρα το 2008. Ο σκηνοθέτης είναι ένας από τους πιο σημαντικούς σύγχρονους τούρκους σκηνοθέτες και συνήθως αντλεί τα θέματά του από τη ζωή στην τουρκική επαρχία και την οικογενειακή ζωή.

Το «Γάλα» ουσιαστικά είναι η ιστορία του έφηβου Γιουσούφ που μόλις αποφοίτησε, μένει και δουλεύει με τη μητέρα του στην επαρχία και αγαπά την ποιήση. Τα ζητήματα που πραγματεύεται η τανία είναι οι σχέσεις μάνας-γιου, η περιθωριοποίηση του νεαρού στην επαρχία, αλλά και γενικότερα η σχέση των ανθρώπων με τη φύση και η σύγκρουση του παλιού με το καινούριο. Τανία με αργούς ρυθμούς χωρίς να

κουράζει, με εξαιρετικά πλάνα και λεπτομέρειες που χρωματίζουν τις στιγμές.

Ελένη Π.

◆ Βάρκιζα τέλος (ανυπόγραφο σύνθημα στην Ηλιούπολη)

Η στήλη το έχει γράψει και άλλες φορές. Το σύνθημα είναι ανιστόρητο. Διότι η Βάρκιζα έλαβε τέλος ένα χρόνο μετά την υπογραφή της. Στη 2η Ολομέλεια της ΚΕ του (επονομαστικού) ΚΚΕ, το Φλεβάρη του 1946. «Η 2η Ολομέλεια της ΚΕ του ΚΚΕ, στις 12 του Φλεβάρη 1946, στην πρώτη επέτειο της συμφωνίας της Βάρκιζας, αφού στάθμισε εσωτερικούς παράγοντες, βαλκανική και διεθνή κατάσταση, αποφάσισε να προχωρήσει στην οργάνωση της νέας ένοπλης λαϊκής πάλης ενάντια στο μοναρχοφασιστικό αφηγητιασμό, μέσα σε συνθήκες που η χώρα βρισκόταν κάτω από στρατιωτική ογγλική κατοχή» (Νίκος Ζαχαριάδης: «Συλλογή έργων», σελ. 464). Και να μην πιστεύει κανείς τον Ζαχαριάδη, είναι υποχρεωμένος να πιστέψει την ιστορία. Τρία χρόνια πρωικό ένοπλο αγώνα εδώσε ο Δημοκρατικός Στρατός Ελλάδας. Πολέμησε, ήττήθηκε στρατιωτικά, αλλά δεν συνθηκολόγησε. «Το όπλο παρά πόδω» ήταν το σύνθημα που έριξε ο Ζαχαριάδης, μετά τη συντελεγένη υποχώρηση των ανταρτών και των ανταρτισών. Κι έτρεμε το φυλλοκάρδι των αστών. Γ' αυτό επιστράτευσαν τα Μακρονήσια, τις φυλακές, τα βασανιστήρια, τα έκτακτα στρατοδικεία, τις εκτελέσεις, σε μια προσπάθεια να λυγίσουν τον ανθό της ελληνικής εργατικής τάξης, τον ανθό της ελληνικής νεολαίας. Για ποια Βάρκιζα τοσαμπουνάνε, λοιπόν, οι συνθηματογράφοι του σήμερα, που το 'χουν πάρει σκοινί-κορδόνι; Η ντροπή της Βάρκιζας ξεπλύθηκε με το αίμα και τα μαρτύρια των κομμουνιστών, των ανταρτών, των πολιτικών εξόριστων, των φυλακισμένων, των εκτελεσμένων. Οποιος, λοιπόν, οι συνθηματογράφοι του σήμερα, που το 'χουν δένει με την ιστορία, οφελεί να μιλήσει για την αντεπανάσταση που μετέτρεψε το ΚΚΕ από κόμμα επαναστατικό κομμουνιστικό σε κόμμα αναθεωρητικό, απορτουνιστικό, αστικό στην εξέλιξή του. Κι έτσι, για να 'χουμε ένα μικρό δένγιμα της «νέας Βάρκιζας», ιδού ένα μικρό απόσπασμα αντεπαναστατικής διακήρυξης: «Σ' αυτή την κρίσιμη για το κίνημα φάση, η ΚΕ του Κόμματος με τις λαθεμένες αποφάσεις της 2ης Ολομέλειας του 1946, εμένοντας στη θέση της αποχής από τις εκλογές και προσανα

